សៀវភៅយ៉ូអែល និង ព្រះវិហារអាដវិនទីស្ទថ្ងៃទីប្រាំពីរ លាវដីសេ — លេខ ៣

ចម្ការទំពាំងបាយជូរក្រហម

Jeff Pippenger

2025-12-03

យើងបានបញ្ចប់អត្ថបទមុនដោយសំណួរនេះថា «ដោយមានគំនិតទាំងនេះត្រូវបានដាក់ជាមូលដ្ឋានហើយ សំណួរអាចត្រូវបានសួរថា តើហេតុដូចម្តេចបានជា នៅពេល 9/11 ព្រះគម្ពីរយ៉ូអែលបានក្លាយជាសារដែលពេត្រុសបានកំណត់សម្គាល់នៅថ្ងៃបុណ្យទី៥០?»

ពេត្រុសកំពុងបញ្ជាក់ថា ការប្រោសប្រកាសរបស់យ៉ូអែលកំពុងត្រូវបានបំពេញនៅថ្ងៃបុណ្យទី៥០ ដែលជាចំណុចមួយក្នុងកាលវេលាសម្គាល់ចុងបញ្ចប់នៃរដូវកាលប៉ង់តិកុស្ត។ នៅក្នុងរដូវកាលប៉ង់តិកុស្ត មានការសម្ដែងរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនៅដើម ហើយបន្ទាប់មកមានការសម្ដែងដ៏អស្ចារ្យជាងនោះរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនៅចុង។ ដោយយល់តាមជំនឿថា ទាំងព្រះគម្ពីរ និងព្រះវិញ្ញាណនៃការទំនាយ អនុវត្តយ៉ូអែលចំពោះពេលវេលានៃភ្លៀងចុងក្រោយ នោះយើងអាចដឹងថា សៀវភៅយ៉ូអែលបានក្លាយជាសេចក្ដីពិតបច្ចុប្បន្ននៅ 9/11; ហើយថាគ្រប់ជាតុទាំងអស់នៃសៀវភៅនោះនឹងនិយាយដោយផ្ទាល់អំពីប្រវត្តិសាស្ត្រព្យាករណ៍ដែលចាប់ផ្ដើមនៅ 9/11 បន្តរហូតដល់ និងរួមទាំងគ្រោះកាចចុងក្រោយទាំងប្រាំពីរ ដែលយ៉ូអែលកំណត់ថាជា «ថ្ងៃរបស់ព្រះអម្ចាស់»។

ដូចដែលបានបង្ហាញជានិមិត្តរូបដោយឆ្នាំ 1888 នៅថ្ងៃទី 9/11 ការប្រកាសសារឡោឌីសេបានក្លាយជាសេចក្តីពិតសម្រាប់ការសាកល្បងនៅពេលបច្ចុប្បន្ន។ អេសាយបានបង្ហាញសារដដែលនោះជានិមិត្តរូបក្នុងជំពូកហាសិបប្រាំបី ដោយសំឡេងត្រែបង្ហាញដល់ប្រជារាស្ត្ររបស់ព្រះអំពីអំពើរំលងរបស់ពួកគេ។ «ថ្ងៃ» ដែលអេសាយចាប់ផ្តើមបន្លឺសំឡេងរបស់គាត់ដូចជាត្រែ គឺជាថ្ងៃដដែលដែលគាត់ច្រៀងបទចម្រៀងអំពីចំការទំពាំងបាយជូរ។

> នៅថ្ងៃនោះ ចូរច្រៀងអំពីនាងថា «ចម្ការទំពាំងបាយជូរនៃស្រាក្រហម»។ យើងជាព្រះយេហូវ៉ាជាអ្នកថែរក្សាវា; យើងនឹងស្រោចវាគ្រប់ពេលវេលា ដើម្បីកុំឲ្យអ្នកណាមកបំផ្លាញវាបាន យើងនឹងយាមរក្សាវាទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ។ សេចក្ដីកំហឹងមិននៅក្នុងយើងទេ; តើនរណានឹងដាក់បន្លា និងអញ្ចាញប្រឆាំងនឹងយើងក្នុងសង្គ្រាម? យើងនឹងឆ្លងកាត់ពួកវា យើងនឹងដុតពួកវាជាមួយគ្នា។ ឬក៏ឲ្យគាត់ចាប់យកកម្លាំងរបស់យើង ដើម្បីឲ្យគាត់អាចធ្វើសន្តិភាពជាមួយយើង; ហើយគាត់នឹងធ្វើសន្តិភាពជាមួយយើង។ ទ្រង់នឹងបណ្ដាលឲ្យអ្នកដែលមកពីយ៉ាកុបចាក់ឫស; អ៊ីស្រាអែលនឹងរីកលូតលាស់ និងចេញពន្លក ហើយបំពេញផ្ទៃពិភពលោកដោយផល។ អេសាយ 27:2–6។

អឺស្រាអែលខាងវិញ្ញាណសម័យទំនើប «នឹងរីកលូតលាស់ ហើយចេញពន្លក ហើយបំពេញផ្ទៃពិភពលោកដោយផល» ក្នុងអំឡុងពេលនៃភ្លៀងចុងក្រោយ ដ្បិតភ្លៀងដើមធ្វើឲ្យរុក្ខជាតិមួយចេញពន្លក និងរីកផ្កា ហើយភ្លៀងចុងក្រោយបង្កើតផល។
នៅពេលអគារទាំងឡាយនៅទីក្រុងញូវយ៉កបានដួលរលំនៅថ្ងៃ 9/11 ទេវតាដ៏មានអំណាចនៃវិវរណៈ ជំពូក 18 បានចុះមក ហើយភ្លៀងចុងក្រោយបានចាប់ផ្តើមធ្លាក់ស្រាលៗ។ នៅពេលនោះ អ្នកយាមរបស់ព្រះត្រូវផ្លុំត្រែទៅកាន់ពួកជំនុំឡាវឌីសេ។ សាររបស់អេសាយដែលកំណត់អត្តសញ្ញាណអំពើហាបរបស់ប្រជារាស្ត្រព្រះ ក៏ជាបទចម្រៀងនៃចម្ការទំពាំងបាយជូរក្រហមផងដែរ។ ជំពូកទីមួយនៃយ៉ូអែល គឺជាសារនោះឯង។

ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់ដែលបានមកដល់យ៉ូអែល កូនប្រុសរបស់ពេធូអែល។

ចូរស្តាប់ការនេះ អស់អ្នកចាស់ទុំទាំងឡាយ ហើយចូរផ្ដាប់ត្រចៀក
អស់អ្នកស្រុកទាំងអស់នៃដែនដី។
តើការនេះបានកើតមានក្នុងថ្ងៃរបស់អ្នករាល់គ្នា
ឬសូម្បីតែក្នុងថ្ងៃរបស់បុព្វបុរសអ្នករាល់គ្នាដែរឬទេ?
ចូរប្រាប់ការនេះដល់កូនចៅរបស់អ្នករាល់គ្នា
ហើយឲ្យកូនចៅរបស់អ្នករាល់គ្នាប្រាប់ដល់កូនចៅរបស់ពួកគេ
ហើយកូនចៅរបស់ពួកគេដល់ជំនាន់មួយទៀត។

អ្វីដែលដង្កូវសឺស្លឹកបានទុកសល់ នោះកណ្ដូបបានស៊ី;
ហើយអ្វីដែលកណ្ដូបបានទុកសល់ នោះដង្កូវសឺស្លឹកតូចបានស៊ី;
ហើយអ្វីដែលដង្កូវសឺស្លឹកតូចបានទុកសល់ នោះដង្កូវបានស៊ី។

ឱអស់អ្នកស្រវឹងទាំងឡាយ អើយ ចូរភ្ញាក់ឡើង ហើយយំចុះ;
ហើយអស់អ្នកដែលផឹកស្រាទាំងឡាយ ចូរស្រែកទ្រហោយំ ដោយព្រោះស្រាថ្មី;
ដ្បិតវាត្រូវបានកាត់ផ្តាច់ចេញពីមាត់របស់អ្នករាល់គ្នា។

ដ្បិតមានសាសន៍មួយបានឡើងមកលើទឹកដីរបស់អញ ជាសាសន៍ខ្លាំងពូកែ
ហើយឥតអាចរាប់ចំនួនបាន ធ្មេញរបស់វាជាដូចធ្មេញសិង្ហ
ហើយវាមានធ្មេញកិនជារបស់សិង្ហធំ។ វាបានបំផ្លាញចម្ការទំពាំងបាយជូររបស់អញ
ហើយបកសំបកដើមឧទុម្ពររបស់អញចេញ វាបានធ្វើឲ្យវាទទេស្អាត
ហើយបោះចោលទៅ មែករបស់វាបានក្លាយជាស។
ចូរទ្រហោយំដូចជាព្រហ្មចារីម្នាក់ ដែលចងសំពត់កាន់ទុក្ខ
ព្រោះប្ដីនៃយុវវ័យរបស់នាង។ ដង្វាយម្សៅ និងតង្វាយទឹក
ត្រូវបានកាត់ផ្តាច់ចេញពីព្រះវិហារនៃព្រះយេហូវ៉ា; ពួកសង្ឃ
ដែលជាអ្នកបម្រើរបស់ព្រះយេហូវ៉ា កំពុងកាន់ទុក្ខ។ វាលស្រែត្រូវបានបំផ្លាញ
ផែនដីកំពុងកាន់ទុក្ខ ដ្បិតស្រូវត្រូវបានបំផ្លាញ ស្រាថ្មីបានស្ងួតអស់
ហើយប្រេងកំពុងស្រកស្រាន្ត។

ចូរអ្នករាល់គ្នាអៀនខ្មាសចុះ ឱកសិករទាំងឡាយ; ចូរយំសោកចុះ
ឱអ្នកថែទាំចម្ការទំពាំងបាយជូរទាំងឡាយ ពីព្រោះស្រូវសាលី និងស្រូវបាឡេ
ដ្បិតផលចម្រូតនៃវាលស្រែបានវិនាសបាត់ហើយ។ ដើមទំពាំងបាយជូរបានស្ងួតហើយ
ហើយដើមល្វាក៏ស្រពាប់ស្រពោន; ដើមទទឹម ដើមត្នោតផង និងដើមប៉ោម

សូម្បីតែដើមឈើទាំងអស់នៅវាលស្រែក៏រីងស្ងួតដែរ
ពីព្រោះអំណរបានរីងស្ងួតបាត់ពីកូនមនុស្សទាំងឡាយ។

ចូរចងក្រវាត់ខ្លួន ហើយកាន់ទុក្ខចុះ ឱបូជាចារ្យទាំងឡាយ; ចូរយំសោកចុះ
ឱអ្នកបម្រើអាសនៈទាំងឡាយ; ចូរមក ដេកពាក់សំពត់បាវអស់មួយយប់
ឱអ្នកបម្រើនៃព្រះរបស់ខ្ញុំទាំងឡាយ; ដ្បិតដង្វាយម្សៅ និងដង្វាយផឹក
ត្រូវបានដកហូតចេញពីព្រះវិហារនៃព្រះរបស់អ្នករាល់គ្នា។
ចូរញែកការតមអាហារមួយឲ្យវិសុទ្ធ ចូរប្រកាសការប្រជុំយ៉ាងឱឡារិក ប្រមូលពួកចាស់ទុំ និ
ងប្រជាជនទាំងអស់នៅស្រុកចូលមកក្នុងព្រះវិហារនៃព្រះយេហូវ៉ាជាព្រះរបស់អ្នករាល់គ្ន
ា ហើយអំពាវនាវដល់ព្រះយេហូវ៉ា។ អនិច្ចាថ្ងៃនោះអើយ!
ដ្បិតថ្ងៃនៃព្រះយេហូវ៉ាជិតមកដល់ហើយ
ហើយវានឹងមកដូចជាការបំផ្លាញមកពីព្រះដ៏មានព្រះចេស្ដាគ្រប់យ៉ាង។
តើអាហារមិនបានត្រូវកាត់ផ្តាច់ចេញពីមុខភ្នែកយើងទេឬ? មែនហើយ
សេចក្ដីអំណរ
និងសេចក្ដីរីករាយក៏ត្រូវបានកាត់ផ្តាច់ចេញពីព្រះវិហារនៃព្រះរបស់យើងដែរ។
គ្រាប់ពូជរលួយនៅក្រោមដុំដីរបស់វា ឃ្លាំងស្បៀងត្រូវបានទុកឲ្យស្ងាត់ស្ងៀម
ជង្រុកត្រូវបានបំផ្លាញចុះ; ដ្បិតស្រូវបានស្វិតក្រៀម។
សត្វទាំងឡាយថ្ងូរយ៉ាងណាទៅហ្ន៎! ហ្វូងគោទាំងឡាយវង្វេងចិត្ត
ដោយព្រោះវាគ្មានវាលស្មៅ; មែនហើយ
ហ្វូងចៀមទាំងឡាយក៏ត្រូវបានធ្វើឲ្យវិនាសផងដែរ។

ឱព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំនឹងអំពាវនាវដល់ព្រះអង្គ
ដ្បិតភ្លើងបានលេបបំផ្លាញវាលស្មៅនៃទីរហោស្ថាន
ហើយអណ្តាតភ្លើងបានឆេះបំផ្លាញដើមឈើទាំងអស់នៅវាល។
សត្វព្រៃក៏ស្រែកអំពាវនាវដល់ព្រះអង្គដែរ ដ្បិតទន្លេនៃទឹកទាំងឡាយបានរីងស្ងួត
ហើយភ្លើងបានលេបបំផ្លាញវាលស្មៅនៃទីរហោស្ថាន។ យ៉ូអែល 1:1–20។

ជំពូកទីមួយនៃយ៉ូអែលកំពុងសំដៅទៅលើការបំផ្លាញចម្ការទំពាំងបាយជូររបស់ព្រះ។ អេសាយបញ្ជាក់ថា «ថ្ងៃនោះ» គឺជាថ្ងៃដែលភ្លៀងចុងក្រោយចាប់ផ្តើម ពីព្រោះនៅថ្ងៃនោះរុក្ខជាតិទាំងឡាយចាប់ផ្តើមចេញផ្កា និងចេញកោម។ ការពិតដែលអេសាយប្រាប់យើងថា ប្រជារាស្ត្ររបស់ព្រះនឹង «ចាក់ឫស» «ចេញផ្កា និងចេញកោម» ហើយបំពេញផែនដីដោយ «ផលផ្លែ» គឺកំពុងបង្ហាញពីប្រវត្តិសាស្ត្រវិកចម្រើនមួយដែលមានបីជំហាន។ រុក្ខជាតិមួយចាក់ «ឫស» នៅក្នុងដី។ ដូច្នេះ «ចាក់ឫស» មានន័យថា ឈរនៅលើដី ដែលជាជាន់ក្រោម ឬជាគ្រឹះ។ អស់អ្នកដែល «ចេញមកពីយ៉ាកុប» នោះ «ចាក់ឫស» ហើយបន្ទាប់មកពួកគេត្រូវបានហៅថា «អ៊ីស្រាអែល»។ អស់អ្នកដែលចេញមកពីបទពិសោធន៍ឡាវឌីសេក៏ត្រូវបានហៅថា ភីឡាឌែលភាដែរ ទោះជាយ៉ាងណា ការរក្សាទុកបទពិសោធន៍នោះ តម្រូវឲ្យមានជ័យជម្នះក្នុងដំណើរការសាកល្បងមួយ ដែលបញ្ចប់នៅត្រង់ច្បាប់ថ្ងៃអាទិត្យ។

ទំនាក់ទំនងព្យាករណ៍រវាងយ៉ាកុប (អ្នកឆក់យកជំនួស) និងអ៊ីស្រាអែល (អ្នកឈ្នះ) បង្ហាញថា នៅពេល 9/11 អស់អ្នកដែល «ចាក់ឫស» ដោយវិលត្រឡប់ទៅកាន់មូលដ្ឋានគ្រឹះទាំងឡាយ នៅទីនោះ និងនៅពេលនោះ បានចូលទៅក្នុងទំនាក់ទំនងសញ្ញាសម្ពន្ធមួយ។ តាមន័យព្យាករណ៍

ការផ្លាស់ប្ដូរឈ្មោះគឺជានិមិត្តសញ្ញានៃសេចក្ដីសញ្ញាសម្ពន្ធ ដូចដែលបានតំណាងដោយការផ្លាស់ពី Abram ទៅ Abraham, ពី Sarai ទៅ Sarah, ពី Jacob ទៅ Israel និងអ្នកដទៃទៀត។ នៅក្នុងខនោះ អស់អ្នកដែលបានវិលត្រឡប់ទៅកាន់សេចក្តីពិតមូលដ្ឋានគ្រឹះបុរាណនៅពេល 9/11 បានចូលទៅក្នុងទំនាក់ទំនងសញ្ញាសម្ពន្ធមួយ ខណៈដែលភ្លៀងបានចាប់ផ្ដើមបង្កើតផ្កា និងកន្លឹ។ នៅពេលចុងបញ្ចប់ថ្ងៃអាទិត្យ ពិភពលោកទាំងមូលនឹងពេញដោយ «ផលផ្លែ» ព្រោះនៅពេលនោះ ភ្លៀងនឹងត្រូវចាក់បង្ហូរចុះដោយឥតកម្រិត។

អេសាយត្រូវតស៊ូរបស់គ្នានឹងអេសាយ ហើយជាពិតណាស់នឹងព្យាការីដទៃទៀតទាំងអស់ ប៉ុន្តែអេសាយត្រូវលើកសំឡេងរបស់ខ្លួនឡើងដូចជាត្រែ ហើយបង្ហាញដល់អ្នកអានវនេទីស្ទង់ទីបរាំពីរខាងឡាវឌីសអំពើបាបរបស់ពួកគេ ក្នុងបរិបទនៃបទចម្រៀងអំពីចម្ការទំពាំងបាយជូរ។ បទចម្រៀងនោះត្រូវបានព្រះយេស៊ូវច្រៀងនៅក្នុងពាក្យប្រៀបប្រដូចអំពីចម្ការទំពាំងបាយជូរ។ ចម្ការទំពាំងបាយជូរនោះបានធ្វើឲ្យទ្រង់យំ ខណៈដែលទ្រង់បានទតមើលឆ្ពោះទៅក្រុងយេរូសាឡឹមជាលើកចុងក្រោយមុនឈើឆ្កាង ដោយជ្រាបថា អ៊ីស្រាអែលបុរាណបានឈានដល់ចុងបញ្ចប់នៃរយៈពេលសាកល្បងរបស់ពួកគេ ហើយកំពុងត្រូវបានរំលងចោលពីការជាប្រជាជនសញ្ញាសម្ពន្ធរបស់ព្រះ។ នៅពេលដំណាលគ្នានោះ ព្រះគ្រីស្ទកំពុងចូលទៅក្នុងសញ្ញាសម្ពន្ធជាមួយនឹងមនុស្សមួយក្រុម ដែលនឹងបង្កើតផលផ្លែសមរម្យពីចម្ការទំពាំងបាយជូររបស់ព្រះ។ ទោះជាជារឿងអំពីចម្ការទំពាំងបាយជូររបស់យ៉ូស្វេនៅដើមក្ដី ឬរបស់ព្រះយេស៊ូវនៅចុងក្ដី អ្នកទាំងឡាយដែលបានក្លាយជាប្រជាជននៃសញ្ញាសម្ពន្ធថ្មី គឺជាគំរូតំណាងឲ្យមួយរយសែសិបបួនពាន់។

ព្រះគ្រីស្ទបានមានបន្ទូលអំពីទំនាយសួនទំពាំងបាយជូររបស់អេសាយ ដូចដែលបងស៊ីស្ទើរ វ៉ៃត៍ ក៏បានធ្វើដែរ។

> «រឿងប្រៀបធៀបអំពីចម្ការទំពាំងបាយជូរ មិនអនុវត្តតែចំពោះជនជាតិយូដាប៉ុណ្ណោះទេ។ វាមានមេរៀនមួយសម្រាប់យើង។ ព្រះវិហារនៅក្នុងជំនាន់នេះ បានទទួលប្រទានដោយព្រះនូវឯកសិទ្ធិ និងព្រះពរដ៏ធំៗ ហើយទ្រង់រំពឹងទុកផលតបស្នងដែលសមស្របតាមនោះ។» Christ's Object Lessons, 296.

វាជាការបង្រៀនមួយឲ្យអានអត្ថបទដែលនាំទៅដល់សេចក្តីថ្លែងការណ៍ចុងក្រោយពីព្រះវិញ្ញាណនៃការព្យាករណ៍។

> ជំពូក ២៣—ចម្ការទំពាំងបាយជូររបស់ព្រះអម្ចាស់
>
> «ជាតិសាសន៍យូដា»
>
> "ឧបមាអំពីកូនប្រុសពីរនាក់ ត្រូវបានបន្តតាមដោយឧបមាអំពីចម្ការទំពាំងបាយជូរ។ ក្នុងឧបមាដំបូង ព្រះគ្រីស្ទបានដាក់បង្ហាញមុខគ្រូបង្រៀនជនជាតិយូដា អំពីសារៈសំខាន់នៃការស្តាប់បង្គាប់។ ក្នុងឧបមាទីពីរ ទ្រង់បានចង្អុលបង្ហាញទៅកាន់ព្រះពរដ៏បរិបូរដែលបានប្រទានដល់អ៊ីស្រាអែល

ហើយតាមរយៈព្រះពរទាំងនេះ
បានបង្ហាញអំពីការទាមទាររបស់ព្រះចំពោះការស្តាប់បង្គាប់របស់ពួកគេ។
ទ្រង់បានដាក់បង្ហាញមុខពួកគេនូវសិរីល្អនៃព្រះបំណងរបស់ព្រះ
ដែលតាមរយៈការស្តាប់បង្គាប់ ពួកគេអាចនឹងបានបំពេញសម្រេច។
ដោយលើកវាំងននចេញពីអនាគត ទ្រង់បានបង្ហាញថា
ដោយការខកខានមិនបានបំពេញព្រះបំណងរបស់ទ្រង់
នោះជាតិសាសន៍ទាំងមូលកំពុងតែបោះបង់ព្រះពររបស់ទ្រង់
ហើយនាំសេចក្តីវិនាសមកលើខ្លួនឯង។”

«មានម្ចាស់ផ្ទះម្នាក់ណាមួយ» ព្រះគ្រីស្ទបានមានព្រះបន្ទូលថា
«ដែលបានដាំចម្ការទំពាំងបាយជូរ ហើយធ្វើរបងព័ទ្ធជុំវិញ
ហើយជីកកន្លែងចម្រាញ់ស្រាទំពាំងបាយជូរនៅក្នុងនោះ ហើយសង់ប៉មមួយ
ហើយជួលវាឲ្យកសិករថែចម្ការ រួចទៅនៅស្រុកឆ្ងាយ»។

សេចក្តីពិពណ៌នាអំពីចំការទំពាំងបាយជូរនេះ គួរបានប្រគល់ឲ្យដោយព្យាការី
អេសាយថា៖ «ឥឡូវនេះ ខ្ញុំនឹងច្រៀងដល់អ្នកជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំ
ជាបទចម្រៀងអំពីអ្នកជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំ ស្តីពីចំការទំពាំងបាយជូររបស់ទ្រង់។
អ្នកជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំមានចំការទំពាំងបាយជូរមួយ
នៅលើភ្នំដ៏មានផលច្រើនណាស់; ហើយទ្រង់បានព័ទ្ធរបងវា
ហើយប្រមូលយកថ្មចេញពីវា ហើយដាំវាដោយដើមទំពាំងបាយជូរដែលល្អបំផុត
ហើយសង់ប៉មមួយនៅកណ្តាលវា
ហើយក៏ធ្វើទីច្របាច់ទំពាំងបាយជូរមួយនៅក្នុងវាផងដែរ;
ហើយទ្រង់បានទន្ទឹងរង់ចាំឲ្យវាបង្កើតផលជាផ្លែទំពាំងបាយជូរ»។ អេសាយ 5:1, 2។

កសិករអ្នកថែចម្ការ ជ្រើសរើសដីមួយកន្លែងពីទីរហោឋាន; គាត់ធ្វើរបងជុំវិញ
បោសសម្អាត និងភ្ជួររាស់វា ហើយដាំវល្លិល្អតែខ្ចោះនៅលើវា
ដោយរំពឹងទុកផលច្រើនសម្បូរ។ ដីមួយកន្លែងនេះ
ដោយសារតែឧត្តមភាពរបស់វាលើដីស្ងាត់គ្មានអ្នកដាំដុះ
គាត់រំពឹងថាវានឹងនាំកិត្តិយសមកឲ្យគាត់ ដោយបង្ហាញលទ្ធផលនៃការថែទាំ
និងការខិតខំប្រឹងប្រែងរបស់គាត់ក្នុងការដាំដុះវា។ ដូច្នេះ
ព្រះបានជ្រើសរើសប្រជាជនមួយពីលោកិយ ដើម្បីឲ្យព្រះគ្រីស្ទបណ្តុះបណ្តាល
និងអប់រំពួកគេ។ ព្យាការីបានមានប្រសាសន៍ថា «ចម្ការទំពាំងបាយជូររបស់ព្រះយេហូវ៉ានៃ
ពួកពលបរិវារស្ថិតនៅក្នុងពូជវង្សអ៊ីស្រាអែល
ហើយប្រុសសាសន៍យូដាគឺជារុក្ខជាតិគាប់ព្រះហឫទ័យរបស់ទ្រង់»។ អេសាយ 5:7។
លើប្រជាជននេះ ព្រះបានប្រទានសិទ្ធិពិសេសដ៏ធំធេង
ដោយប្រទានពរដល់ពួកគេយ៉ាងបរិបូរពីសេចក្តីសប្បុរសដ៏សម្បូរបែបរបស់ទ្រង់។
ទ្រង់បានទន្ទឹងរង់ចាំឲ្យពួកគេលើកតម្កើងទ្រង់ ដោយបង្កើតផល។
ពួកគេត្រូវបង្ហាញគោលការណ៍នៃនគររបស់ទ្រង់។
នៅកណ្តាលលោកិយដែលបានធ្លាក់ចុះ និងអាក្រក់
ពួកគេត្រូវតំណាងឲ្យព្រះលក្ខណៈរបស់ព្រះ។

«ក្នុងនាមជាចម្ការទំពាំងបាយជូររបស់ព្រះអម្ចាស់
ពួកគេត្រូវបង្កើតផលដែលខុសស្រឡះទាំងស្រុងពីផលរបស់បណ្តាជាតិសាសន៍មិនជឿ។
ប្រជាជនថ្វាយបង្គំព្រះក្លែងក្លាយទាំងនេះបានប្រគល់ខ្លួនទៅឲ្យការប្រព្រឹត្តអំពើអាក្រក់។ អំពើហិង្សា និងឧក្រិដ្ឋកម្ម សេចក្តីលោភលន់ ការគាបសង្កត់

និងការប្រព្រឹត្តដ៏ពុករលួយបំផុត ត្រូវបានប្រព្រឹត្តដោយគ្មានការរឹតត្បិត។
អំពើទុច្ចរិត ការថោកទាប និងទុក្ខវេទនា គឺជាផលនៃដើមឈើពុករលួយនោះ។
ផ្ទុយគ្នាយ៉ាងច្បាស់ លទ្ធផលដែលកើតលើដើមទំពាំងបាយជូរដែលព្រះបានដាំ
ត្រូវតែមានលក្ខណៈខុសពីនោះ។»

«វាជាសិទ្ធិពិសេសរបស់ជាតិយូដា ក្នុងការតំណាងឲ្យព្រះលក្ខណៈរបស់ព្រះ
ដូចដែលបានបើកសម្ដែងដល់លោកម៉ូសេ។
ជាការឆ្លើយតបចំពោះសេចក្ដីអធិស្ឋានរបស់លោកម៉ូសេថា
«សូមទ្រង់បង្ហាញសិរីល្អរបស់ទ្រង់ដល់ខ្ញុំ» ព្រះអម្ចាស់បានសន្យាថា
«យើងនឹងឲ្យគ្រប់ទាំងសេចក្ដីល្អរបស់យើងកន្លងទៅមុខអ្នក»។ និក្ខមនំ
33:18, 19។ «ហើយព្រះយេហូវ៉ាបានយាងកន្លងទៅមុខលោក ហើយប្រកាសថា
ព្រះយេហូវ៉ា ព្រះយេហូវ៉ាជាព្រះ ដែលពោរពេញដោយសេចក្ដីមេត្តាករុណា និងព្រះគុណ
ទ្រង់យឺតនឹងខឹង ហើយបរិបូរដោយសេចក្ដីល្អ និងសេចក្ដីពិត
ទ្រង់រក្សាសេចក្ដីមេត្តាករុណាសម្រាប់មនុស្សរាប់ពាន់ ទ្រង់អត់ទោសអំពើទុច្ចរិត
ការរំលង និងអំពើបាប»។ និក្ខមនំ 34:6, 7។
នេះហើយជាផលផ្លែដែលព្រះទ្រង់ប្រាថ្នាពីប្រជារាស្ត្ររបស់ទ្រង់។
ក្នុងភាពបរិសុទ្ធនៃអត្តចរិតរបស់ពួកគេ ក្នុងសេចក្ដីបរិសុទ្ធនៃជីវិតរបស់ពួកគេ
ក្នុងសេចក្ដីមេត្តាករុណា សេចក្ដីសប្បុរសដោយសេចក្ដីស្រឡាញ់
និងសេចក្ដីអាណិតអាសូររបស់ពួកគេ ពួកគេត្រូវបង្ហាញថា
«ក្រឹត្យវិន័យរបស់ព្រះយេហូវ៉ាល្អឥតខ្ចោះ ដែលបំលែងព្រលឹង»។ ទំនុកតម្កើង 19:7។»

តាមរយៈជាតិសាសន៍យូដា
ព្រះជាម្ចាស់មានព្រះបំណងប្រទានព្រះពរដ៏សម្បូរបែបដល់ប្រជាជនទាំងអស់។
តាមរយៈអ៊ីស្រាអែល ផ្លូវត្រូវបានរៀបចំសម្រាប់ការផ្សព្វផ្សាយពន្លឺរបស់ទ្រង់ទៅកាន់
ពិភពលោកទាំងមូល។ បណ្ដាប្រជាជាតិនានានៃពិភពលោក
ដោយសារការដើរតាមទម្លាប់អាក្រក់ពុករលួយ
បានបាត់បង់ចំណេះដឹងអំពីព្រះជាម្ចាស់។ ទោះជាយ៉ាងណា
ដោយសារព្រះមេត្តាករុណារបស់ទ្រង់
ព្រះអង្គមិនបានលុបបំបាត់ពួកគេចេញពីអត្ថិភាពឡើយ។ ទ្រង់មានព្រះបំណងប្រទានឱ
កាសដល់ពួកគេឲ្យបានស្គាល់ទ្រង់តាមរយៈក្រុមជំនុំរបស់ទ្រង់។ ទ្រង់បានកំណត់ថា
គោលការណ៍ដែលបានបើកសម្ដែងតាមរយៈប្រជារាស្ត្ររបស់ទ្រង់ គួរតែជាមធ្យោបា
យសម្រាប់ស្ដារឡើងវិញនូវរូបសម្បត្តិសីលធម៌របស់ព្រះជាម្ចាស់នៅក្នុងមនុស្ស។

«គឺសម្រាប់ការសម្រេចបំណងនេះហើយដែលព្រះទ្រង់បានហៅអាប្រាហាំឲ្យចេញពីសាច់ញា
តិរបស់គាត់ដែលថ្វាយបង្គំរូបព្រះ
ហើយបានបង្គាប់ឲ្យគាត់រស់នៅក្នុងស្រុកកាណាន។ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា
“យើងនឹងធ្វើឲ្យអ្នកក្លាយជាជាតិមួយដ៏ធំ ហើយយើងនឹងប្រទានពរដល់អ្នក
ហើយនឹងធ្វើឲ្យឈ្មោះរបស់អ្នកធំឡើង;
ហើយអ្នកនឹងក្លាយជាពរមួយផងដែរ”»។ លោកុប្បត្តិ 12:2។

កូនចៅរបស់អាប្រាហាំ យ៉ាកុប និងពូជពង្សរបស់គាត់ ត្រូវបាននាំចុះទៅអេហ្ស៊ីប
ដើម្បីឲ្យនៅកណ្ដាលជាតិសាសន៍ដ៏ធំ និងអាក្រក់នោះ
ពួកគេអាចបង្ហាញគោលការណ៍នៃព្រះរាជាណាចក្ររបស់ព្រះ។
សេចក្ដីសុចរិតរបស់យ៉ូសែប
និងកិច្ចការដ៏អស្ចារ្យរបស់គាត់ក្នុងការអភិរក្សជីវិតរបស់ប្រជាជនអេហ្ស៊ីបទាំងមូល

គឺជាតំណាងនៃជីវិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ ម៉ូសេ និងមនុស្សជាច្រើនទៀត ជាសាក្សីសម្រាប់ព្រះ។

«ក្នុងការនាំយកអ៊ីស្រាអែលចេញពីអេស៊ីប ព្រះអម្ចាស់បានសម្ដែងឡើងវិញនូវព្រះចេស្ដា និងព្រះមេត្តារបស់ទ្រង់។ ព្រះរាជកិច្ចដ៏អស្ចារ្យរបស់ទ្រង់ក្នុងការរំដោះពួកគេចេញពីភាពជាទាសករ និងការប្រព្រឹត្តរបស់ទ្រង់ចំពោះពួកគេក្នុងដំណើរឆ្លងកាត់ទីរហោស្ថាន មិនមែនសម្រាប់ជាប្រយោជន៍ដល់ពួកគេប៉ុណ្ណោះទេ។ កិច្ចការទាំងនេះត្រូវឲ្យក្លាយជាមេរៀនដោយវត្ថុបង្ហាញដល់បណ្ដាប្រជាជាតិជុំវិញ។ ព្រះអម្ចាស់បានបង្ហាញអង្គទ្រង់ថាជាព្រះដែលលើសជាងអំណាច និងសិរីរុងរឿងមនុស្សទាំងអស់។ ទីសម្គាល់ និងអព្ភូតហេតុទាំងឡាយដែលទ្រង់បានធ្វើដើម្បីប្រយោជន៍ប្រជារាស្ត្ររបស់ទ្រង់ បានបង្ហាញព្រះចេស្ដារបស់ទ្រង់លើធម្មជាតិ និងលើអស់អ្នកដ៏ធំបំផុតក្នុងចំណោមអ្នកដែលថ្វាយបង្គំធម្មជាតិ។ ព្រះបានឆ្លងកាត់ស្រុកអេស៊ីបដ៏ក្រអឺតក្រទម ដូចជាទ្រង់នឹងឆ្លងកាត់ផែនដីនៅថ្ងៃចុងក្រោយ។ ដោយភ្លើង និងខ្យល់ព្យុះ ដោយរញ្ជួយផែនដី និងសេចក្ដីស្លាប់ ព្រះអង្គដ៏ជា «យើងជាដែលយើងជា» បានលោះប្រជារាស្ត្ររបស់ទ្រង់។ ទ្រង់បាននាំពួកគេចេញពីស្រុកនៃភាពជាទាសករ។ ទ្រង់បានដឹកនាំពួកគេឆ្លងកាត់ «ទីរហោស្ថានដ៏ធំ និងគួរស្ញប់ស្ញែង ដែលមានពស់ពុល ខ្យាដំរី និងភាពរាំងស្ងួត»។ ចោទិយកថា 8:15។ ទ្រង់បាននាំទឹកចេញមកឲ្យពួកគេពី «ថ្មរឹង» ហើយបានចិញ្ចឹមពួកគេដោយ «ស្រូវនៃស្ថានសួគ៌»។ ទំនុកតម្កើង 78:24។ «ដ្បិត» ម៉ូសេបានមានប្រសាសន៍ថា «ចំណែករបស់ព្រះយេហូវ៉ា គឺជាប្រជារាស្ត្ររបស់ទ្រង់; យ៉ាកុបជាចំណែកមរតករបស់ទ្រង់។ ទ្រង់បានឃើញគាត់នៅក្នុងស្រុកវាលខ្សាច់ ហើយនៅក្នុងទីរហោស្ថានសូន្យស្ងាត់ដែលមានសូរយំហ៊ោ; ទ្រង់បានដឹកនាំគាត់ជុំវិញ ទ្រង់បានបង្រៀនគាត់ ទ្រង់បានថែរក្សាគាត់ដូចជាកែវភ្នែករបស់ទ្រង់។ ដូចសត្វឥន្ទ្រីដែលកក្រើកសំបុករបស់វា ហើររំកិលលើកូនរបស់វា លាតសន្ធឹងស្លាបរបស់វា ទទួលយកពួកវា ហើយដឹកពួកវាលើស្លាបរបស់វា: ដូច្នោះ ព្រះយេហូវ៉ាតែមួយអង្គប៉ុណ្ណោះបានដឹកនាំគាត់ ហើយគ្មានព្រះចម្លែកណាមួយនៅជាមួយគាត់ឡើយ»។ ចោទិយកថា 32:9–12។ ដូច្នេះ ទ្រង់បាននាំពួកគេមកកាន់អង្គទ្រង់ផ្ទាល់ ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចស្នាក់នៅក្រោមម្លប់នៃព្រះដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុត។»

«ព្រះគ្រីស្ទគឺជាមេដឹកនាំនៃកូនចៅអ៊ីស្រាអែលក្នុងការវង្វេងរបស់ពួកគេនៅក្នុងទីរហោស្ថាន។ ដោយត្រូវបានហ៊ុំព័ទ្ធនៅក្នុងសសរពពកនៅពេលថ្ងៃ និងសសរភ្លើងនៅពេលយប់ ទ្រង់បាននាំមុខ និងដឹកនាំពួកគេ។ ទ្រង់បានការពារពួកគេពីគ្រោះថ្នាក់ទាំងឡាយនៃទីរហោស្ថាន ទ្រង់បាននាំពួកគេចូលទៅក្នុងទឹកដីសន្យា ហើយនៅចំពោះមុខបណ្ដាជាតិសាសន៍ទាំងអស់ដែលមិនទទួលស្គាល់ព្រះ ទ្រង់បានបង្កើតអ៊ីស្រាអែលឲ្យជាកម្មសិទ្ធិជ្រើសរើសរបស់ទ្រង់ គឺជាចំការទំពាំងបាយជូររបស់ព្រះអម្ចាស់។»

«ដល់ប្រជាជននេះ បានប្រគល់ព្រះបន្ទូលទំនាយរបស់ព្រះ។ ពួកគេត្រូវបានហ៊ុំព័ទ្ធដោយបញ្ញត្តិនៃក្រឹត្យវិន័យរបស់ទ្រង់

គឺជាគោលការណ៍អស់កល្បជានិច្ចនៃសេចក្ដីពិត សេចក្ដីយុត្តិធម៌
និងភាពបរិសុទ្ធ។ ការស្ដាប់បង្គាប់ចំពោះគោលការណ៍ទាំងនេះ
ត្រូវធ្វើជាការការពាររបស់ពួកគេ
ពីព្រោះវានឹងសង្គ្រោះពួកគេមិនឲ្យបំផ្លាញខ្លួនឯងដោយការប្រព្រឹត្តអំពើបាប។
ហើយដូចជាប៉មនៅក្នុងចម្ការទំពាំងបាយជូរ
ព្រះបានដាក់ព្រះវិហារដ៏បរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់នៅកណ្ដាលស្រុកដីនោះ។»

«ព្រះគ្រីស្ទជាគ្រូបង្រៀនរបស់ពួកគេ។
ដូចដែលទ្រង់បានគង់នៅជាមួយពួកគេក្នុងទីរហោស្ថាន នោះទ្រង់ក៏នៅតែជាគ្រូ
និងជាមគ្គុទ្ទេសក៍របស់ពួកគេដែរ។ នៅក្នុងរោងឧបោសថ និងព្រះវិហារ
សិរីរុងរឿងរបស់ទ្រង់បានស្ថិតនៅក្នុងសគើណាដ៏បរិសុទ្ធ
នៅខាងលើគម្របនៃកៅអីព្រះគុណ។ ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ពួកគេ
ទ្រង់បានសម្ដែងជានិច្ចនូវសេចក្ដីស្រឡាញ់ និងការអត់ធ្មត់ដ៏សម្បូរបែបរបស់ទ្រង់។»

«ព្រះជាម្ចាស់មានព្រះបំណងធ្វើឲ្យប្រជាជនអ៊ីស្រាអែលរបស់ទ្រង់ក្លាយជាសេចក្ដីសរ
សើរ និងជាសិរីល្អមួយ។
អត្ថប្រយោជន៍ខាងវិញ្ញាណគ្រប់យ៉ាងត្រូវបានប្រទានដល់ពួកគេ។
ព្រះជាម្ចាស់មិនបានឃាត់ទុកអ្វីណាមួយដែលជាប្រយោជន៍ដល់ការបង្កើតអត្តចរិត
ដែលនឹងធ្វើឲ្យពួកគេក្លាយជាតំណាងរបស់ទ្រង់ឡើយ។»

«ការគោរពប្រតិបត្តិរបស់ពួកគេចំពោះក្រឹត្យវិន័យរបស់ព្រះ នឹងធ្វើឲ្យពួកគេក្លា
យជាអស្ចារ្យក្នុងសេចក្ដីចម្រើនរុងរឿងនៅចំពោះមុខប្រជាជាតិនានានៃលោកិ
យ។ ព្រះអង្គដែលអាចប្រទានប្រាជ្ញា និងជំនាញក្នុងគ្រប់ការងារដ៏ប៉ិនប្រសប់
នឹងបន្តធ្វើជាគ្រូរបស់ពួកគេ ហើយនឹងលើកតម្កើង
និងដំឡើងពួកគេឲ្យខ្ពង់ខ្ពស់ឡើង
ដោយសារការគោរពប្រតិបត្តិចំពោះក្រឹត្យវិន័យរបស់ព្រះអង្គ។
ប្រសិនបើពួកគេស្ដាប់បង្គាប់
ពួកគេនឹងត្រូវបានការពារពីជំងឺទាំងឡាយដែលបានវាយប្រហារប្រជាជាតិដទៃ
ហើយនឹងទទួលព្រះពរ ដោយមានកម្លាំងរឹងមាំនៃបញ្ញា។ សិរីល្អរបស់ព្រះ ព្រះចេស្ដា
និងព្រះចេស្ដានុភាពរបស់ព្រះអង្គ
ត្រូវបានសម្ដែងឲ្យឃើញក្នុងសេចក្ដីចម្រើនរុងរឿងទាំងអស់របស់ពួកគេ។
ពួកគេត្រូវក្លាយជានគរនៃសង្ឃ និងនៃម្ចាស់អង្គម្ចាស់។
ព្រះបានប្រទានដល់ពួកគេនូវគ្រប់មធ្យោបាយទាំងអស់
សម្រាប់ឲ្យក្លាយជាប្រជាជាតិដ៏ធំបំផុតនៅលើផែនដី»។

«តាមរបៀបដ៏ច្បាស់លាស់បំផុត
ព្រះគ្រីស្ទតាមរយៈលោកម៉ូសេបានដាក់បង្ហាញនៅមុខពួកគេអំពីព្រះបំណងរបស់ព្រះ
ហើយបានធ្វើឲ្យលក្ខខណ្ឌនៃសេចក្ដីចម្រើនរុងរឿងរបស់ពួកគេច្បាស់ប្រកប
ទៅដោយភាពមិនសង្ស័យ។ ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលថា
“អ្នករាល់គ្នាជារាស្ត្របរិសុទ្ធដល់ព្រះយេហូវ៉ាជាព្រះនៃអ្នករាល់គ្នា”
“ព្រះយេហូវ៉ាជាព្រះនៃអ្នករាល់គ្នាបានជ្រើសរើសអ្នករាល់គ្នា
ឲ្យធ្វើជារាស្ត្រពិសេសសម្រាប់ព្រះអង្គផ្ទាល់
លើសជាងប្រជាជាតិទាំងអស់ដែលនៅលើផែនដី.... ដូច្នេះ ចូរដឹងថា
ព្រះយេហូវ៉ាជាព្រះនៃអ្នករាល់គ្នា ព្រះអង្គជាព្រះ គឺជាព្រះដ៏ស្មោះត្រង់
ដែលរក្សាសេចក្ដីសញ្ញា

និងសេចក្តីមេត្តាករុណាចំពោះអស់អ្នកដែលស្រឡាញ់ព្រះអង្គ
និងកាន់តាមបញ្ញត្តិរបស់ព្រះអង្គ ដល់មួយពាន់ជំនាន់.... ដូច្នេះ
អ្នករាល់គ្នាត្រូវកាន់តាមបញ្ញត្តិ ក្រឹត្យវិន័យ និងសេចក្តីវិនិច្ឆ័យ
ដែលខ្ញុំបង្គាប់អ្នករាល់គ្នានៅថ្ងៃនេះ ឲ្យប្រព្រឹត្តតាម។ ហេតុនេះ
វានឹងកើតឡើងថា ប្រសិនបើអ្នករាល់គ្នាស្តាប់តាមសេចក្តីវិនិច្ឆ័យទាំងនេះ
ហើយរក្សា និងប្រព្រឹត្តតាមវា
នោះព្រះយេហូវ៉ាជាព្រះនៃអ្នករាល់គ្នានឹងរក្សាសេចក្តីសញ្ញា
និងសេចក្តីមេត្តាករុណាដល់អ្នករាល់គ្នា
ដែលព្រះអង្គបានស្បថនឹងបុព្វបុរសរបស់អ្នករាល់គ្នា;
ហើយព្រះអង្គនឹងស្រឡាញ់អ្នករាល់គ្នា ប្រទានពរដល់អ្នករាល់គ្នា
និងធ្វើឲ្យអ្នករាល់គ្នាចម្រើនឡើង:
ព្រះអង្គនឹងប្រទានពរដល់ផលនៃផ្ទៃពោះរបស់អ្នករាល់គ្នា
និងផលនៃដីធ្លីរបស់អ្នករាល់គ្នា គឺស្រូវ ទំពាំងបាយជូរ និងប្រេងរបស់អ្នករាល់គ្នា
ដល់កំណើននៃគោក្របីរបស់អ្នករាល់គ្នា និងហ្វូងចៀមរបស់អ្នករាល់គ្នា ក្នុងស្រុ
កដែលព្រះអង្គបានស្បថនឹងបុព្វបុរសរបស់អ្នករាល់គ្នាថានឹងប្រទានឲ្យអ្នករាល់គ្
នា។ អ្នករាល់គ្នានឹងទទួលពរលើសជាងប្រជាជាតិទាំងអស់....
ហើយព្រះយេហូវ៉ានឹងដកយកជំងឺទាំងអស់ចេញពីអ្នករាល់គ្នា
ហើយនឹងមិនដាក់ជំងឺអាក្រក់ណាមួយនៃស្រុកអេស៊ីប ដែលអ្នករាល់គ្នាស្គាល់
មកលើអ្នករាល់គ្នាទេ"។ ចោទិយកថា ៧:៦, ៩, ១១–១៥។

«បើពួកគេរក្សាព្រះបញ្ញត្តិរបស់ទ្រង់ ព្រះជាម្ចាស់បានសន្យាថា
នឹងប្រទានស្រូវសាលីដ៏ល្អបំផុតដល់ពួកគេ ហើយនាំទឹកឃ្មុំចេញពីថ្មមកឲ្យពួកគេ។
ទ្រង់នឹងបំពេញពួកគេដោយអាយុយឺនយូរ
ហើយបង្ហាញសេចក្ដីសង្គ្រោះរបស់ទ្រង់ដល់ពួកគេ។»

«ដោយការមិនស្តាប់បង្គាប់ព្រះ អាដាម និងអេវ៉ា បានបាត់បង់សួនអេដែន
ហើយដោយសារអំពើបាប ផែនដីទាំងមូលត្រូវបានដាក់បណ្ដាសា។ ប៉ុន្តែ
ប្រសិនបើរាស្ត្ររបស់ព្រះដើរតាមសេចក្ដីណែនាំរបស់ទ្រង់
នោះដីធ្លីរបស់ពួកគេនឹងត្រូវបានស្ដារឡើងវិញឲ្យមានជីជាតិ និងសម្រស់។
ព្រះទ្រង់ផ្ទាល់បានប្រទានសេចក្ដីបង្គាប់ដល់ពួកគេទាក់ទងនឹងការដាំដុះដី
ហើយពួកគេត្រូវសហការជាមួយទ្រង់ក្នុងការស្ដារវាឡើងវិញ។ ដូច្នេះ ដីធ្លីទាំងមូល
ដែលស្ថិតនៅក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់ព្រះ
នឹងក្លាយជាមេរៀនជាក់ស្តែងមួយអំពីសេចក្ដីពិតខាងវិញ្ញាណ។ ដូចដែល
ផែនដីគួរបង្កើតផលដ៏មានតម្លៃរបស់វា
ដោយការគោរពតាមក្រឹត្យវិន័យធម្មជាតិរបស់ទ្រង់ យ៉ាងដូច្នោះដែរ
ដោយការគោរពតាមក្រឹត្យវិន័យសីលធម៌របស់ទ្រង់
ចិត្តរបស់ប្រជាជនត្រូវឆ្លុះបញ្ចាំងលក្ខណៈសម្បត្តិនៃព្រះលក្ខណៈរបស់ទ្រង់។
សូម្បីតែសាសន៍ដទៃក៏នឹងទទួលស្គាល់ឧត្តមភាពរបស់អ្នកដែលបម្រើ
និងថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់ផងដែរ។»

«មើលចុះ» ម៉ូសេបានមានប្រសាសន៍ថា «ខ្ញុំបានបង្រៀនអ្នករាល់គ្នាអំពីក្រឹត្យក្រម
និងច្បាប់វិនិច្ឆ័យ ដូចជាព្រះយេហូវ៉ាជាព្រះនៃខ្ញុំបានបង្គាប់មកខ្ញុំ ដើម្បីឲ្យអ្នក
រាល់គ្នាប្រព្រឹត្តតាមនៅក្នុងស្រុកដែលអ្នករាល់គ្នាកំពុងចូលទៅកាន់កាប់ជាមរត
កនោះ។ ដូច្នេះ ចូរកាន់ខ្ជាប់ និងប្រព្រឹត្តតាមច្បាប់ទាំងនោះចុះ
ដ្បិតនេះហើយជាប្រាជ្ញា

និងសេចក្ដីយល់ដឹងរបស់អ្នករាល់គ្នានៅចំពោះមុខសាសន៍ទាំងឡាយ ដែលនឹងឮអំពីក្រឹត្យក្រមទាំងនេះទាំងអស់ ហើយនឹងពោលថា មែនពិត សាសន៍ដ៏ធំនេះជាប្រជាជនដែលមានប្រាជ្ញា និងសេចក្ដីយល់ដឹង។ ដ្បិតតើមានសាសន៍ណាដ៏ធំដូច្នេះ ដែលមានព្រះនៅជិតពួកគេ ដូចជាព្រះយេហូវ៉ាជាព្រះនៃយើង ទ្រង់គង់នៅជិតយើងក្នុងគ្រប់ការទាំងអស់ដែលយើងអំពាវនាវដល់ទ្រង់ឬ? ហើយតើមានសាសន៍ណាដ៏ធំដូច្នេះ ដែលមានក្រឹត្យក្រម និងច្បាប់វិនិច្ឆ័យដ៏សុចរិត ដូចជាក្រមវិន័យទាំងមូលនេះ ដែលខ្ញុំដាក់នៅមុខអ្នករាល់គ្នានៅថ្ងៃនេះឬ?» ចោទិយកថា 4:5–8។

«កូនចៅអ៊ីស្រាអែលត្រូវកាន់កាប់ទឹកដីទាំងមូលដែលព្រះបានកំណត់ឲ្យពួកគេ។ ជាតិសាសន៍ទាំងឡាយណាដែលបដិសេធការថ្វាយបង្គំ និងការបម្រើដល់ព្រះពិតត្រូវតែត្រូវដកហូតកម្មសិទ្ធិចេញ។ ប៉ុន្តែ នេះជាព្រះបំណងរបស់ព្រះ ដែលតាមរយៈការសម្ដែងព្រះលក្ខណៈរបស់ទ្រង់តាមរយៈអ៊ីស្រាអែល មនុស្សទាំងឡាយនឹងត្រូវបានទាញមករកទ្រង់។ សេចក្ដីអញ្ជើញនៃដំណឹងល្អត្រូវតែត្រូវបានប្រកាសដល់ពិភពលោកទាំងមូល។ តាមរយៈការបង្រៀនអំពីពិធីបូជាព្រះគ្រីស្ទត្រូវតែត្រូវបានលើកតម្កើងនៅចំពោះមុខបណ្ដាជាតិសាសន៍ទាំងឡាយ ហើយអស់អ្នកដែលនឹងសម្លឹងមើលទៅកាន់ទ្រង់នឹងមានជីវិត។ អស់អ្នកដែល ដូចជា រ៉ាហាបសាសន៍កាណាន និងនាងរូថសាសន៍ម៉ូអាប់ បានបែរចេញពីការគោរពបូជារូបព្រះមកកាន់ការថ្វាយបង្គំព្រះពិត ត្រូវតែរួមខ្លួនជាមួយនឹងប្រជាជនដែលទ្រង់បានជ្រើសរើស។ កាលណាចំនួនរបស់អ៊ីស្រាអែលកើនឡើង ពួកគេត្រូវពង្រីកព្រំដែនរបស់ខ្លួន រហូតដល់នគររបស់ពួកគេនឹងគ្របដណ្ដប់ពិភពលោកទាំងមូល។»

ព្រះទ្រង់មានព្រះបំណងនាំមនុស្សគ្រប់ជាតិសាសន៍ទាំងអស់ឲ្យស្ថិតនៅក្រោមការគ្រប់គ្រងដោយព្រះមេត្តារបស់ទ្រង់។ ទ្រង់មានព្រះបំណងឲ្យផែនដីពោរពេញដោយអំណរ និងសន្តិភាព។ ទ្រង់បានបង្កើតមនុស្សសម្រាប់សុភមង្គល ហើយទ្រង់ប្រាថ្នាយ៉ាងខ្លាំងដើម្បីបំពេញចិត្តមនុស្សដោយសន្តិភាពនៃស្ថានសួគ៌។ ទ្រង់មានព្រះបំណងឲ្យគ្រួសារទាំងឡាយនៅខាងក្រោមក្លាយជានិមិត្តរូបនៃគ្រួសារដ៏អស្ចារ្យនៅខាងលើ។

“ប៉ុន្តែ អ៊ីស្រាអែល មិនបានបំពេញព្រះបំណងរបស់ព្រះទេ។ ព្រះអម្ចាស់បានប្រកាសថា «អញបានដាំឯងជាវល្លិដ៏ល្អប្រសើរ ជាពូជត្រឹមត្រូវទាំងស្រុង ហេតុដូចម្ដេចបានជាឯងបានប្រែក្លាយទៅជារុក្ខជាតិវល្លិបង្អាប់នៃវល្លិបរទេសចំពោះអញដូច្នេះ?» យេរេមា 2:21។ «អ៊ីស្រាអែលជាវល្លិទទេ គេបង្កើតផលសម្រាប់ខ្លួនឯង»។ ហូសេ 10:1។ «ឥឡូវនេះ ឱអ្នកស្នាក់នៅក្រុងយេរូសាឡិម និងបុរសស្រុកយូដា អញសូមឲ្យអ្នករាល់គ្នាវិនិច្ឆ័យរវាងអញ និងចម្ការទំពាំងបាយជូររបស់អញ។ តើមានអ្វីទៀតដែលអាចធ្វើបានសម្រាប់ចម្ការទំពាំងបាយជូររបស់អញ ដែលអញមិនបានធ្វើនៅក្នុងវាទេ? ហេតុអ្វីបានជា ពេលអញរំពឹងថាវានឹងបង្កើតផលទំពាំងបាយជូរ វាបានបង្កើតផលព្រៃវិញ? ដូច្នេះ ឥឡូវនេះ ចូរស្ដាប់ អញនឹងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា អញនឹងធ្វើអ្វីដល់ចម្ការទំពាំងបាយជូររបស់អញ៖ អញនឹងដករបងរបស់វាចេញ ហើយវានឹងត្រូវគេបំផ្លាញស៊ីអស់; អញនឹងបំផ្លាញជញ្ជាំងរបស់វា ហើយវានឹងត្រូវគេជាន់ឈ្លីចុះ; អញនឹងធ្វើឲ្យវាក្លាយជាទីស្ងាត់សូន្យ; វានឹងមិនត្រូវកាត់មែក ឬជីកថែទាំទៀតឡើយ; ប៉ុន្តែ នឹងដុះឡើងមានបន្លា

និងអញ្ចាញ; អញ្ចក៏នឹងបង្គាប់ដល់ពពក មិនឲ្យបញ្ចេញភ្លៀងលើវាផងដែរ។ ដ្បិត
... ព្រះអង្គបានទន្ទឹងរង់ចាំសេចក្តីយុត្តិធម៌ ប៉ុន្តែមើលចុះ មានតែការជិះជាន់;
ទន្ទឹងរង់ចាំសេចក្តីសុចរិត ប៉ុន្តែមើលចុះ មានតែសម្រែក»។ អេសាយ 5:3–7។

«ព្រះអម្ចាស់បានតាមរយៈលោកម៉ូសេ
ដាក់បង្ហាញនៅចំពោះមុខប្រជារាស្ត្ររបស់ទ្រង់អំពីផលវិបាកនៃការមិនស្មោះត្រង់។
ដោយបដិសេធមិនរក្សាសម្ពន្ធមេត្រីរបស់ទ្រង់
ពួកគេនឹងកាត់ផ្តាច់ខ្លួនឯងចេញពីជីវិតរបស់ព្រះ
ហើយព្រះពររបស់ទ្រង់មិនអាចមកសណ្ឋិតលើពួកគេបានឡើយ។ “ចូរប្រុងប្រយ័ត្ន”
លោកម៉ូសេបានមានប្រសាសន៍ថា “កុំឲ្យអ្នកភ្លេចព្រះយេហូវ៉ា ជាព្រះនៃអ្នក
ដោយមិនកាន់តាមបញ្ញត្តិ ការវិនិច្ឆ័យ និងក្រឹត្យវិន័យរបស់ទ្រង់
ដែលខ្ញុំបង្គាប់អ្នកនៅថ្ងៃនេះឡើយ៖ ក្រែងលោ
បន្ទាប់ពីអ្នកបានបរិភោគហើយឆ្អែត និងបានសង់ផ្ទះល្អៗ
ហើយរស់នៅក្នុងនោះហើយ; ហើយកាលណាហ្វូងគោ
និងហ្វូងចៀមរបស់អ្នកកើនឡើង ប្រាក់ និងមាសរបស់អ្នកក៏កើនឡើង
ហើយអ្វីៗទាំងអស់ដែលអ្នកមានក៏កើនឡើងផង;
នោះចិត្តរបស់អ្នកនឹងត្រូវលើកឡើង ហើយអ្នកនឹងភ្លេចព្រះយេហូវ៉ា
ជាព្រះនៃអ្នក.... ហើយអ្នកនឹងនិយាយក្នុងចិត្តថា អំណាចរបស់ខ្ញុំ
និងកម្លាំងនៃដៃខ្ញុំបានធ្វើឲ្យខ្ញុំមានទ្រព្យសម្បត្តិនេះ....
ហើយការនោះនឹងកើតឡើងថា បើអ្នកភ្លេចព្រះយេហូវ៉ា ជាព្រះនៃអ្នកទាំងស្រុង
ហើយដើរតាមព្រះដទៃ បម្រើវា និងក្រាបថ្វាយបង្គំវា
ខ្ញុំធ្វើបន្ទាល់ទាស់នឹងអ្នកនៅថ្ងៃនេះថា អ្នករាល់គ្នានឹងវិនាសជាប្រាកដ។
ដូចជាប្រជាជាតិនានាដែលព្រះយេហូវ៉ាកំពុងបំផ្លាញនៅចំពោះមុខអ្នក
នោះអ្នករាល់គ្នាក៏នឹងវិនាសដូចគ្នា
ដោយព្រោះអ្នករាល់គ្នាមិនព្រមស្តាប់បង្គាប់តាមសំឡេងរបស់ព្រះយេហូវ៉ា
ជាព្រះនៃអ្នកឡើយ។” ចោទិយកថា 8:11–14, 17, 19, 20។

«ការព្រមាននោះ មិនត្រូវបានប្រជាជាតិយូដាយកចិត្តទុកដាក់ទេ។
ពួកគេបានភ្លេចព្រះ
ហើយបាត់បង់ការយល់ឃើញអំពីឯកសិទ្ធិដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់របស់ខ្លួន
ជាតំណាងរបស់ព្រះអង្គ។ ព្រះពរដែលពួកគេបានទទួល
មិនបាននាំព្រះពរមកដល់ពិភពលោកឡើយ។ អត្ថប្រយោជន៍ទាំងអស់របស់ពួកគេ
ត្រូវបានយកមកប្រើសម្រាប់ការលើកតម្កើងខ្លួនឯង។
ពួកគេបានប្លន់ព្រះជាម្ចាស់ពីការបម្រើដែលព្រះអង្គទាមទារពីពួកគេ
ហើយពួកគេក៏បានប្លន់មនុស្សជិតខាងរបស់ខ្លួនពីការណែនាំខាងសាសនា
និងគំរូដ៏វិសុទ្ធផងដែរ។ ដូចជាប្រជាជននៅក្នុងលោកមុនទឹកជំនន់
ពួកគេបានធ្វើតាមគ្រប់ការស្រមើស្រមៃនៃចិត្តអាក្រក់របស់ខ្លួន។ ដូច្នេះ
ពួកគេបានធ្វើឲ្យរឿងដ៏បរិសុទ្ធមើលទៅជារឿងកំប្លែង ដោយនិយាយថា
«ព្រះវិហាររបស់ព្រះយេហូវ៉ា ព្រះវិហាររបស់ព្រះយេហូវ៉ា គឺជាទាំងនេះ» (យេរេមា 7:4)
ខណៈពេលដំណាលគ្នានោះ ពួកគេកំពុងបង្ហាញលក្ខណៈរបស់ព្រះខុសឆ្គង
ធ្វើឲ្យព្រះនាមរបស់ព្រះអង្គត្រូវអាប់ឱន ហើយបំពុលទីសក្ការៈរបស់ព្រះអង្គ។»

ពួកអ្នកថែចម្ការដែលត្រូវបានតែងតាំងឲ្យគ្រប់គ្រងចម្ការទំពាំងបាយជូររបស់ព្រះអម្ចាស់ បានមិនស្មោះត្រង់ចំពោះទំនុកចិត្តដែលបានប្រគល់ឲ្យពួកគេ។ ពួកសង្ឃ និងពួកគ្រូបង្រៀន មិនមែនជាអ្នកណែនាំដ៏ស្មោះត្រង់សម្រាប់ប្រជាជនឡើយ។

ពួកគេមិនបានដាក់ឲ្យប្រជាជនយើញជានិច្ចនូវសេចក្ដីល្អ
និងសេចក្ដីមេត្តាករុណារបស់ព្រះ ព្រមទាំងការទាមទាររបស់ទ្រង់ចំពោះសេចក្ដីស្រឡាញ់
និងការបម្រើរបស់ពួកគេឡើយ។
ពួកអ្នកថែចម្ការទាំងនេះបានស្វែងរកសិរីរុងរឿងសម្រាប់ខ្លួនឯង។
ពួកគេចង់យកផលផ្លែនៃចម្ការនោះមកជាកម្មសិទ្ធិរបស់ខ្លួន។
ការខិតខំរបស់ពួកគេគឺដើម្បីទាក់ទាញការយកចិត្តទុកដាក់
និងការគោរពបូជាឲ្យមកលើខ្លួនឯង។

«កំហុសរបស់មេដឹកនាំទាំងនេះនៅក្នុងអ៊ីស្រាអែល
មិនដូចនឹងកំហុសរបស់មនុស្សបាបធម្មតាឡើយ។
បុរសទាំងនេះស្ថិតនៅក្រោមកាតព្វកិច្ចដ៏ឧឡារិកបំផុតចំពោះព្រះ។
ពួកគេបានប្ដេជ្ញាខ្លួនថានឹងបង្រៀន “ដូចព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូល”
ហើយនាំមកនូវការស្តាប់បង្គាប់យ៉ាងតឹងរ៉ឹងចូលទៅក្នុងជីវិតជាក់ស្តែងរបស់ខ្លួន។
ជំនួសឲ្យការធ្វើដូច្នោះ ពួកគេបានបង្ខូចព្រះគម្ពីរ។
ពួកគេបានដាក់បន្ទុកធ្ងន់ៗលើមនុស្ស
ដោយបង្ខំឲ្យប្រតិបត្តិពិធីការទាំងឡាយដែលលាតសន្ធឹងដល់គ្រប់ជំហាននៃជីវិត។
ប្រជាជនរស់នៅក្នុងភាពមិនស្ងប់ជានិច្ច
ព្រោះពួកគេមិនអាចបំពេញតាមតម្រូវការដែលពួករ៉ាប៊ីបានកំណត់ទុកឡើយ។
នៅពេលដែលពួកគេបានយើញថា
មិនអាចរក្សាបទបញ្ញត្តិដែលមនុស្សបង្កើតឡើងបាន
នោះពួកគេក៏ក្លាយជាអ្នកធ្វេសប្រហែសចំពោះបទបញ្ញត្តិរបស់ព្រះ។»

«ព្រះអម្ចាស់បានបង្រៀនរាស្ត្ររបស់ទ្រង់ថា ទ្រង់ជាម្ចាស់ចម្ការទំពាំងបាយជូរ
ហើយថា ទ្រព្យសម្បត្តិទាំងអស់របស់ពួកគេ ត្រូវបានប្រគល់ឲ្យពួកគេដោទំនុកចិត្ត
ដើម្បីប្រើប្រាស់សម្រាប់ទ្រង់។ ប៉ុន្តែ ពួកសង្ឃ និងគ្រូបង្រៀន
មិនបានបំពេញកិច្ចការនៃមុខងារបរិសុទ្ធរបស់ខ្លួន
ដូចជាអ្នកដែលកំពុងគ្រប់គ្រងទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ព្រះឡើយ។
ពួកគេបានប្លន់ទ្រង់ជាប្រព័ន្ធ នូវមធ្យោបាយ
និងសម្ភារៈទាំងឡាយដែលបានប្រគល់ទុកដល់ពួកគេ
សម្រាប់ការលើកតម្កើងកិច្ចការរបស់ទ្រង់។ សេចក្ដីលោភលន់
និងការចង់បានដោយមិនចេះឆ្អែតរបស់ពួកគេ
បានធ្វើឲ្យសូម្បីតែសាសន៍ដទៃក៏មើលងាយពួកគេដែរ។ ដូច្នេះ
ពិភពលោកសាសន៍ដទៃ ត្រូវបានផ្ដល់ឱកាសឲ្យបកស្រាយខុសអំពីព្រះលក្ខណៈរបស់ព្រះ
និងអំពីក្រឹត្យវិន័យនៃគររបស់ទ្រង់។»

«ដោយព្រះហឫទ័យដូចជាបិតា ព្រះជាម្ចាស់បានទ្រាំទ្រជាមួយរាស្ត្ររបស់ទ្រង់។
ទ្រង់បានអង្វរពួកគេ ដោយសេចក្ដីមេត្តាករុណាដែលបានប្រទាន
និងដោយសេចក្ដីមេត្តាករុណាដែលត្រូវបានដកហូតទៅវិញ។ ដោយអត់ធ្មត់
ទ្រង់បានដាក់បាបរបស់ពួកគេនៅចំពោះមុខពួកគេ ហើយដោយការអត់ឱន
ទ្រង់បានរង់ចាំការទទួលស្គាល់របស់ពួកគេ។ ព្យាការី
និងអ្នកនាំសារត្រូវបានចាត់បញ្ជូនមក
ដើម្បីជំរុញការទាមទាររបស់ព្រះជាម្ចាស់លើពួកអ្នកថែចម្ការ; ប៉ុន្តែ
ជំនួសឱ្យការត្រូវបានទទួលស្វាគមន៍ ពួកគេត្រូវបានប្រព្រឹត្តដូចជាសត្រូវ។
ពួកអ្នកថែចម្ការបានបៀតបៀន និងសម្លាប់ពួកគេ។
ព្រះជាម្ចាស់បានចាត់អ្នកនាំសារផ្សេងទៀតមកទៀត

ប៉ុន្តែពួកគេទទួលបានការប្រព្រឹត្តដូចគ្នានឹងក្រុមដំបូង គ្រាន់តែថា
ពួកអ្នកថែចម្ការបានបង្ហាញសេចក្ដីស្អប់ដែលមុតមាំកាន់តែខ្លាំងឡើង។»

«ជាចំណុចចុងក្រោយ ព្រះបានចាត់ព្រះរាជបុត្រារបស់ទ្រង់មក ដោយមានព្រះបន្ទូលថា
“ពួកគេនឹងគោរពព្រះរាជបុត្រារបស់ខ្ញុំជាមិនខាន”។ ប៉ុន្តែការប្រឆាំងរបស់ពួកគេបាន
ធ្វើឲ្យពួកគេក្លាយជាមនុស្សពោរពេញដោយចិត្តសងសឹក
ហើយពួកគេបាននិយាយគ្នាទៅវិញទៅមកថា “នេះហើយជាអ្នកស្នងមរតក; ចូរមក
យើងសម្លាប់ទ្រង់ចោល ហើយយើងនឹងដណ្ដើមយកមរតករបស់ទ្រង់”។ ដូច្នេះ
យើងនឹងនៅសល់ដើម្បីរីករាយនឹងចម្ការទំពាំងបាយជូរ
ហើយធ្វើនឹងផលរបស់វាតាមដែលយើងពេញចិត្ត»។

ពួកអ្នកគ្រប់គ្រងជនជាតិយូដាមិនស្រឡាញ់ព្រះទេ
ដូច្នេះពួកគេបានកាត់ផ្តាច់ខ្លួនចេញពីទ្រង់
ហើយបដិសេធរាល់ការអំពាវនាវរបស់ទ្រង់សម្រាប់ការដោះស្រាយដោយយុត្តិធម៌។
ព្រះគ្រីស្ទ ជាព្រះបុត្រាជាទីស្រឡាញ់របស់ព្រះ
បានយាងមកដើម្បីអះអាងសិទ្ធិរបស់ម្ចាស់ចម្ការទំពាំងបាយជូរ
ប៉ុន្តែពួកអ្នកថែចម្ការបានប្រព្រឹត្តចំពោះទ្រង់ដោយការមើលងាយយ៉ាងច្បាស់
ដោយពោលថា យើងមិនចង់ឲ្យមនុស្សនេះគ្រប់គ្រងលើយើងឡើយ។
ពួកគេច្រណែននឹងសម្រស់នៃចរិតលក្ខណៈរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។
របៀបបង្រៀនរបស់ទ្រង់លើសលប់របស់ពួកគេយ៉ាងខ្លាំង
ហើយពួកគេខ្លាចជោគជ័យរបស់ទ្រង់។ ទ្រង់បានទូន្មានពួកគេ
ដោយបើកបង្ហាញភាពក្លែងក្លាយរបស់ពួកគេ
ហើយបង្ហាញឲ្យពួកគេឃើញលទ្ធផលដ៏ប្រាកដនៃផ្លូវប្រព្រឹត្តរបស់ពួកគេ។
ការណ៍នេះបានបញ្ឆេះពួកគេឲ្យខឹងឆ្កួត។
ពួកគេឈឺចាប់ក្រោមការស្តីបន្ទោសដែលពួកគេមិនអាចបំបិទបាន។
ពួកគេស្អប់ស្តង់ដារដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់នៃសេចក្តីសុចរិត
ដែលព្រះគ្រីស្ទបានលើកបង្ហាញជានិច្ច។ ពួកគេឃើញថា ការបង្រៀនរបស់ទ្រង់កំពុង
ដាក់ពួកគេនៅក្នុងទីកន្លែងដែលភាពអាត្មានិយមរបស់ពួកគេនឹងត្រូវបានលាតត្រដាង ហើយពួកគេបានសម្រេចចិត្តសម្លាប់ទ្រង់។ ពួកគេស្អប់គំរូនៃសេចក្តីពិតត្រង់
និងភាពគោរពព្រះរបស់ទ្រង់ ព្រមទាំងភាពខាងវិញ្ញាណដ៏ខ្ពស់
ដែលបានបង្ហាញចេញក្នុងអ្វីៗទាំងអស់ដែលទ្រង់បានធ្វើ។
ជីវិតទាំងមូលរបស់ទ្រង់ជាការស្តីបន្ទោសចំពោះភាពអាត្មានិយមរបស់ពួកគេ
ហើយនៅពេលការសាកល្បងចុងក្រោយបានមកដល់
គឺការសាកល្បងដែលមានន័យថាការស្តាប់បង្គាប់រហូតដល់ជីវិតអស់កល្បជានិច្ច
ឬការមិនស្តាប់បង្គាប់រហូតដល់សេចក្តីស្លាប់អស់កល្បជានិច្ច
ពួកគេបានបដិសេធព្រះបរិសុទ្ធនៃអ៊ីស្រាអែល។
នៅពេលគេសួរពួកគេឲ្យជ្រើសរើសរវាងព្រះគ្រីស្ទ និងបារ៉ាបាស ពួកគេបានស្រែកឡើងថា
«សូមដោះលែងបារ៉ាបាសឲ្យយើង!» Luke 23:18។ ហើយនៅពេលពីឡាត់សួរថា «ដូច្នេះ
តើខ្ញុំត្រូវធ្វើដូចម្តេចចំពោះព្រះយេស៊ូវ?» ពួកគេបានស្រែកយ៉ាងកាចសាហាវថា
«ឲ្យទ្រង់ត្រូវឆ្កាងទៅ!» Matthew 27:22។ «តើខ្ញុំត្រូវឆ្កាងស្តេចរបស់អ្នកឬ?»
ពីឡាត់សួរ ហើយពីពួកសង្ឃ និងពួកអ្នកគ្រប់គ្រងបានមានចម្លើយថា
«យើងគ្មានស្តេចណាក្រៅពីសេសារទេ»។ John 19:15។
នៅពេលពីឡាត់លាងដៃរបស់ខ្លួន ដោយនិយាយថា
«ខ្ញុំគ្មានទោសចំពោះឈាមរបស់មនុស្សសុចរិតនេះទេ»
ពួកសង្ឃបានចូលរួមជាមួយហ្វូងមនុស្សល្ងង់ខ្លៅ

ដោយប្រកាសយ៉ាងក្តៅគគុកថា «សូមឲ្យឈាមរបស់ទ្រង់មកលើយើង និងលើកូនចៅរបស់យើងចុះ»។ Matthew 27:24, 25។

«ដូច្នេះ ពួកមេដឹកនាំជនជាតិយូដាបានធ្វើជម្រើសរបស់ខ្លួន។ សេចក្តីសម្រេចរបស់ពួកគេត្រូវបានកត់ត្រាទុកនៅក្នុងសៀវភៅដែលយ៉ូហានបានឃើញនៅក្នុងព្រះហស្តរបស់ព្រះអង្គដែលគង់លើបល្ល័ង្ក គឺជាសៀវភៅដែលគ្មាននរណាម្នាក់អាចបើកបានឡើយ។ ដោយសេចក្តីសងសឹកដ៏យោរយៅទាំងស្រុងរបស់វា សេចក្តីសម្រេចនេះនឹងលេចមកនៅចំពោះមុខពួកគេនៅក្នុងថ្ងៃដែលសៀវភៅនេះត្រូវបានបើកត្រាដោយសិង្ហនៃពូជយូដា។»

“ជនជាតិយូដាបានប្រកាន់យ៉ាងខ្លាំងនូវគំនិតថា ពួកគេជាអ្នកដែលស្ថានសួគ៌សព្វព្រះហឫទ័យជាងគេ ហើយថា ពួកគេត្រូវបានលើកតម្កើងជានិច្ចជាសាសនាចក្ររបស់ព្រះ។ ពួកគេប្រកាសថា ពួកគេជាកូនចៅរបស់អ័ប្រាហាំ ហើយមូលដ្ឋាននៃសេចក្តីចម្រើនរុងរឿងរបស់ពួកគេហាក់ដូចជារឹងមាំដល់ថ្នាក់ ដែលពួកគេប្រឈមមុខនឹងទាំងផែនដី និងស្ថានសួគ៌ថាគ្មានអ្នកណាអាចដកហូតសិទ្ធិរបស់ពួកគេបានឡើយ។ ប៉ុន្តែដោយជីវិតនៃការមិនស្មោះត្រង់ ពួកគេកំពុងតែរៀបចំខ្លួនសម្រាប់សេចក្តីផ្តន្ទាទោសពីស្ថានសួគ៌ និងសម្រាប់ការបែកចេញពីព្រះ។”

«ក្នុងពាក្យប្រៀបប្រដូចអំពីចម្ការទំពាំងបាយជូរ បន្ទាប់ពីព្រះគ្រីស្ទបានបង្ហាញនៅចំពោះមុខពួកសង្ឃអំពីអំពើអាក្រក់ដ៏ធ្ងន់ធ្ងរបំផុតរបស់ពួកគេ នោះទ្រង់បានសួរពួកគេថា៖ “ដូច្នេះ កាលណាម្ចាស់ចម្ការទំពាំងបាយជូរមក តើគាត់នឹងធ្វើអ្វីដល់ពួកអ្នកថែចម្ការទាំងនោះ?” ពួកសង្ឃបានតាមដានសេចក្តីនិទាននោះដោយការចាប់អារម្មណ៍យ៉ាងខ្លាំង ហើយដោយមិនបានពិចារណាអំពីទំនាក់ទំនងនៃរឿងនោះចំពោះខ្លួនពួកគេទេ ពួកគេក៏បានរួមជាមួយប្រជាជនក្នុងការឆ្លើយថា៖ “គាត់នឹងបំផ្លាញមនុស្សអាក្រក់ទាំងនោះយ៉ាងវេទនា ហើយនឹងប្រគល់ចម្ការទំពាំងបាយជូររបស់គាត់ទៅឲ្យពួកអ្នកថែចម្ការផ្សេងទៀត ដែលនឹងថ្វាយផលរបស់វាដល់គាត់តាមរដូវកាលរបស់វា។”»

«ដោយមិនដឹងខ្លួន ពួកគេបានប្រកាសការផ្តន្ទាទោសរបស់ខ្លួនឯងរួចទៅហើយ។ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ទតមើលពួកគេ ហើយក្រោមព្រះនេត្រដ៏ស៊ើបសួរជ្រៅជ្រះរបស់ទ្រង់ ពួកគេបានដឹងថា ទ្រង់ជ្រាបអាថ៌កំបាំងនៅក្នុងចិត្តរបស់ពួកគេ។ ព្រះលក្ខណៈជាព្រះរបស់ទ្រង់បានបញ្ចេញចាំងមកនៅចំពោះមុខពួកគេ ដោយអំណាចដែលមិនអាចច្រឡំបាន។ ពួកគេបានឃើញក្នុងពួកអ្នកថែចម្ការទំពាំងបាយជូរនោះ ជារូបភាពនៃខ្លួនពួកគេ ហើយដោយមិនស្ម័គ្រចិត្ត ពួកគេក៏បានស្រែកឡើងថា “សូមព្រះកុំឲ្យមានដូច្នោះឡើយ!”»

ដោយទ្រង់មានព្រះទ័យធ្ងន់ធ្ងរ និងសោកស្តាយ ព្រះគ្រីស្ទបានមានព្រះបន្ទូលសួរថា «តើអ្នករាល់គ្នាមិនដែលបានអានក្នុងព្រះគម្ពីរទេឬអីថា

ថ្មដែលពួកជាងសង់បានបដិសេធ ថ្មនោះឯងបានក្លាយជាថ្មមុំដ៏សំខាន់បំផុត;
ការនេះកើតមកពីព្រះអម្ចាស់ ហើយជាការអស្ចារ្យនៅចំពោះភ្នែកយើង? ដូច្នេះ
ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា នគរព្រះនឹងត្រូវដកយកចេញពីអ្នករាល់គ្នា
ហើយប្រគល់ឲ្យជាតិមួយដែលបង្កើតផលរបស់នគរនោះ។
អ្នកណាដែលដួលលើថ្មនេះ នឹងត្រូវបែកខ្ទេច;
ប៉ុន្តែអ្នកណាដែលថ្មនេះធ្លាក់លើ វានឹងកិនអ្នកនោះឲ្យទៅជាម្សៅ។»

«ព្រះគ្រីស្ទអាចបានបញ្ឈប់វិនាសកាលរបស់ជាតិយូដា
បើសិនជាប្រជាជនបានទទួលព្រះអង្គ។ ប៉ុន្តែ ការច្រណែន និងការឈ្នានីស
បានធ្វើឲ្យពួកគេរឹងរូសមិនអាចបន្ធូរបន្ថយបាន។ ពួកគេបានសម្រេចថា
ពួកគេនឹងមិនទទួលយេស៊ូវ នាសារ៉ែត ជាព្រះមេស្ស៊ីឡើយ។
ពួកគេបានបដិសេធពន្លឺនៃលោកិយ ហើយចាប់តាំងពីពេលនោះមក
ជីវិតរបស់ពួកគេត្រូវបានហ៊ុំព័ទ្ធដោយសេចក្តីងងឹត
ដូចជាសេចក្តីងងឹតនៅពាក់កណ្ដាលអធ្រាត្រ។ វិនាសកាលដែលបានទាយទុកជាមុន
បានធ្លាក់មកលើជាតិយូដា។ តណ្ហាដ៏សាហាវរបស់ពួកគេផ្ទាល់
ដែលមិនត្រូវបានគ្រប់គ្រង បានបង្កវិនាសរបស់ពួកគេ។ ក្នុងកំហឹងដ៏ខ្វាក់របស់ពួកគេ
ពួកគេបានបំផ្លាញគ្នាទៅវិញទៅមក។ អំនួតដ៏បះបោរ និងរឹងរូសរបស់ពួកគេ
បាននាំមកលើពួកគេនូវព្រះពិរោធរបស់អ្នកឈ្នះសង្គ្រាមរ៉ូមរបស់ពួកគេ។
ក្រុងយេរូសាឡឹមត្រូវបានបំផ្លាញ ព្រះវិហារត្រូវបានបំផ្លាញឲ្យក្លាយជាកម្ទេចកម្ទី
ហើយទីតាំងរបស់វាត្រូវបានភ្ជួរដូចជាវាលស្រែ។
កូនចៅយូដាបានវិនាសដោយរបៀបមរណភាពដ៏គួរឲ្យរន្ធត់បំផុត។
មនុស្សរាប់លាននាក់ត្រូវបានលក់ទៅធ្វើជាទាសករ នៅក្នុងដែនដីសាសន៍ដទៃ»។

«ជាជនជាតិមួយ សាសន៍យូដាបានបរាជ័យក្នុងការបំពេញគោលបំណងរបស់ព្រះ;
ហើយចម្ការទំពាំងបាយជូរត្រូវបានដកយកចេញពីពួកគេ។
សិទ្ធិអនុគ្រោះដែលពួកគេបានប្រើប្រាស់ខុស និងកិច្ចការដែលពួកគេបានមើលងាយ
ត្រូវបានប្រគល់ឲ្យអ្នកដទៃ។»

«សេចក្តីប្រៀបធៀបអំពីចម្ការទំពាំងបាយជូរមិនអនុវត្តតែចំពោះជាតិយូដាប៉ុណ្ណោះទេ។ វាមានមេរៀនសម្រាប់យើងផងដែរ។ ព្រះវិហារនៅក្នុងជំនាន់នេះ
ត្រូវបានព្រះប្រទានសិទ្ធិពិសេស និងព្រះពរដ៏ធំៗ
ហើយព្រះអង្គទ្រង់រំពឹងទុកផលតបស្នងដែលសមស្របនឹងអ្វីទាំងនោះ»។ Christ’s Object Lessons, ទំព័រ 284–296។

សៀវភៅយ៉ូអែលកំណត់អត្តសញ្ញាណប្រវត្តិសាស្ត្រនៃភ្លៀងចុងក្រោយនៅចុងបញ្ចប់នៃលោកិយ។ ភ្លៀងចុងក្រោយគឺជាសារព្រមានចុងក្រោយរបស់ព្រះ នៃទេវតាទីបីក្នុងគម្ពីរវិវរណៈ ជំពូកដប់បួន។
ទោះបីជាភ្លៀងចុងក្រោយតំណាងឲ្យសាររបស់ទេវតាទីបីក៏ដោយ
វាក៏តំណាងឲ្យដំណើរការនៃការប្រាស្រ័យទាក់ទងរវាងព្រះជាម្ចាស់ និងមនុស្សជាតិផងដែរ
ដូចដែលបាននិមិត្តសញ្ញាដោយប្រេងមាសរបស់សាការីយ៉ា ភ្លៀងដើម
និងភ្លៀងចុងក្រោយ ភ្លើងពីអាសនៈបូជា និងតំណាងផ្សេងៗទៀត។
ភ្លៀងចុងក្រោយមិនមែនគ្រាន់តែជាសារមួយ
និងជាដំណើរការនៃការប្រាស្រ័យទាក់ទងរវាងព្រះ និងមនុស្សប៉ុណ្ណោះទេ
ប៉ុន្តែវាក៏ជាវិធីសាស្ត្រ «ដែលបានញែកជាបរិសុទ្ធ» តែមួយគត់នៃការសិក្សាព្រះគម្ពីរ
ដែលត្រូវបានគាំទ្រនៅក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ វិធីសាស្ត្រនោះគឺជា

«បន្ទាត់លើបន្ទាត់» របស់អេសាយ ដែលមាននៅក្នុងជំពូកម្ភៃប្រាំបី។

នៅដើមកំណើតនៃអ៊ីស្រាអែលបុរាណ ហើយក៏នៃអ៊ីស្រាអែលសម័យទំនើបផងដែរ
ព្រះជាម្ចាស់ «អ្នកដាំចម្ការ» បាននាំអ៊ីស្រាអែល «ចេញពីទីរហោស្ថាន»។
មិនថាជាការជាឈ្លើយអស់រយៈពេលបួនរយសាមសិបឆ្នាំនៅអេហ្ស៊ីប
ឬជាការជាឈ្លើយក្នុងយុគអន្ធការចាប់ពីឆ្នាំ 538 ដល់ 1798 ក្ដី
អ៊ីស្រាអែលត្រូវបាននាំចេញពី «ទីរហោស្ថាន» ពីព្រោះ «ទីរហោស្ថាន»
ជានិមិត្តសញ្ញានៃភាពជាទាសករ និងការជាឈ្លើយ។
មិនថាជាអ៊ីស្រាអែលតាមសាច់ឈាមបុរាណ ឬអ៊ីស្រាអែលខាងវិញ្ញាណសម័យទំនើបក្ដី
ព្រះជាម្ចាស់បានរំដោះពួកគេចេញពីការជាឈ្លើយនៅទីរហោស្ថាន ហើយបាន «តាំង»
ពួកគេឲ្យក្លាយជា «កម្មសិទ្ធិដែលទ្រង់បានជ្រើសរើសសម្រាប់ទ្រង់ផ្ទាល់
គឺជាចម្ការទំពាំងបាយជូររបស់ព្រះអម្ចាស់» ដែលត្រូវបានហៅឲ្យធ្វើជាបូជាចារ្យ
និងជាមេដឹកនាំ ដែល «ត្រូវបានប្រគល់» ឲ្យមានឯកសិទ្ធិក្នុងការតំណាង
«ព្រះបន្ទូលនៃព្រះ»។ ចំពោះអ៊ីស្រាអែលបុរាណ «ព្រះបន្ទូល» គឺជាក្រឹត្យវិន័យ
ហើយចំពោះអ៊ីស្រាអែលសម័យទំនើបវិញ គឺទាំងក្រឹត្យវិន័យ និងទំនាយទាំងឡាយ។

> «ព្រះជាម្ចាស់បានហៅក្រុមជំនុំរបស់ព្រះអង្គនៅក្នុងសម័យនេះ
> ដូចដែលព្រះអង្គបានហៅអ៊ីស្រាអែលបុរាណ ឲ្យឈរជាពន្លឺមួយនៅលើផែនដី។
> ដោយកាំបិតដ៏មានអានុភាពនៃសេចក្ដីពិត គឺសាររបស់ទេវតាទីមួយ ទីពីរ និងទីបី
> ព្រះអង្គបានញែកពួកគេចេញពីក្រុមជំនុំទាំងឡាយ និងចេញពីលោកិយ
> ដើម្បីនាំពួកគេចូលមកក្នុងភាពជិតស្និទ្ធដ៏បរិសុទ្ធជាមួយនឹងព្រះអង្គផ្ទាល់។
> ព្រះអង្គបានធ្វើឲ្យពួកគេជាអ្នកទុកចិត្តនៃក្រឹត្យវិន័យរបស់ព្រះអង្គ
> ហើយបានប្រគល់សេចក្ដីពិតដ៏ធំៗនៃទំនាយសម្រាប់សម័យនេះដល់ពួកគេ។
> ដូចជាព្រះបន្ទូលដ៏បរិសុទ្ធដែលបានប្រគល់ដល់អ៊ីស្រាអែលបុរាណ
> ទាំងនេះក៏ជាបន្ទុកដ៏បរិសុទ្ធមួយដែលត្រូវផ្សព្វផ្សាយទៅកាន់លោកិយដែរ។
> ទេវតាទាំងបីនៃវិវរណៈ 14
> តំណាងឲ្យប្រជាជនដែលទទួលយកពន្លឺនៃសាររបស់ព្រះជាម្ចាស់
> ហើយចេញទៅជាភ្នាក់ងាររបស់ព្រះអង្គ ដើម្បីបន្លឺសេចក្ដីព្រមានទូទាំងប្រវែង
> និងទទឹងនៃផែនដី»។ Testimonies, volume 5, 455.

អ៊ីស្រាអែលសម័យទំនើប ត្រូវបានតែងតាំងឲ្យប្រកាសសម្រែកខ្លាំងនៃទេវតាទីបី
ក្រោមអំណាចនៃភ្លៀងចុងក្រោយ
ខណៈដែលបង្ហាញអត្តចរិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទក្នុងបទពិសោធន៍ផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេ
ក្រោមអំណាចនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ សម្រែកខ្លាំងនៃទេវតាទីបី
ត្រូវបានបំពេញសម្រេចក្នុងអំឡុងពេលនៃការចាក់បង្ហូរភ្លៀងចុងក្រោយ
ក្នុងគ្រាមួយដែលសារភ្លៀងចុងក្រោយក្លែងក្លាយ អំពីសេចក្ដីសុខសាន្ត
និងសុវត្ថិភាព កំពុងត្រូវបានលើកស្ទួយដោយមនុស្សមួយក្រុម
ដែលស្រវឹងដោយសារស្រានៃបាប៊ីឡូន។
ពួកទាំងនេះគឺជាមនុស្សស្រវឹងរបស់អេប្រាអ៊ីមក្នុងសៀវភៅអេសាយ
និងជាអ្នកផឹកស្រារបស់យ៉ូអែល ដែលស្រាថ្មីត្រូវបានកាត់ផ្ដាច់ចេញពីមាត់របស់ពួកគេ។
អ្នកដែលទទួលសារភ្លៀងចុងក្រោយពិត ត្រូវបានតំណាងដោយ ដានីយ៉ែល មីសាអែល
ហាណានា និងអាសារីយ៉ា ដែលបានបដិសេធអាហាររបស់បាប៊ីឡូន
ដើម្បីទទួលអាហារមកពីស្ថានសួគ៌។ ពួកទាំងនេះគឺជាមនុស្សមួយសែនសែសិបបួនពាន់នាក់
ដែលច្រៀងបទចម្រៀងរបស់ម៉ូសេ និងរបស់កូនចៀម

ប៉ុន្តែក៏ជាបទចម្រៀងអំពីចម្ការទំពាំងបាយជូរផងដែរ
ព្រោះឧទាហរណ៍អំពីចម្ការទំពាំងបាយជូរ
ត្រូវបានបំពេញសម្រេចនៅក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់ម៉ូសេ
នៅដើមដំបូងនៃទំនាក់ទំនងសញ្ញាសញ្ញារវាងអ៊ីស្រាអែលបុរាណ
និងត្រូវបានបំពេញសម្រេចម្ដងទៀត
នៅចុងបញ្ចប់នៃទំនាក់ទំនងសញ្ញាសញ្ញារបស់អ៊ីស្រាអែលបុរាណ
ក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់កូនចៀម។

បទចម្រៀងអំពីចម្ការទំពាំងបាយជូរ
បញ្ចប់ដោយប្រជាជននៃសញ្ញាសញ្ញាដើមត្រូវបានរំលងផុតទៅ ខណៈពេលដែលប្រជាជ
ននៃសញ្ញាសញ្ញាថ្មីកំពុងត្រូវបានរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ជាមួយព្រះអម្ចាស់។ ព្រះអម្ចាស់បា
នរំលងផុតអ្នកទាំងឡាយដែលបានស្លាប់ក្នុងការវង្វេងនៅទីរហោឋានអស់រយៈពេលសែ
សិបឆ្នាំ ហើយនៅពេលដំណាលគ្នានោះទ្រង់បានចូលក្នុងសញ្ញាសញ្ញាជាមួយយ៉ូស្វេ
ខណៈដែលទ្រង់កំពុងលែងលះអ្នកទាំងឡាយដែលនឹងត្រូវស្លាប់។ ព្រះអម្ចាស់កំពុងលែងលះ
អ៊ីស្រាអែលបុរាណនៅពេលដំណាលគ្នានឹងដែលទ្រង់កំពុងរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ជាមួយពួកជំនុំព្
រះគ្រីស្ទ។ អាល់ផា ឬប្រវត្តិសាស្ត្រដើម ត្រូវបានតំណាងដោយម៉ូសេ ហើយអូមេហ្គា
ត្រូវបានតំណាងដោយព្រះកូនចៀម។ ប្រវត្តិសាស្ត្រដែលអ្នកទាំងពីរតំណាងនោះ
គឺជាប្រវត្តិសាស្ត្រនៃពាក្យប្រៀបប្រដូចអំពីចម្ការទំពាំងបាយជូរ ដូច្នេះ
បទចម្រៀងអំពីចម្ការទំពាំងបាយជូររបស់អេសាយ គឺជាបទចម្រៀងរបស់ម៉ូសេ
និងរបស់ព្រះកូនចៀមរបស់យ៉ូហានអ្នកទទួលវិវរណៈ។

យើងនឹងបន្តគំនិតទាំងនេះនៅក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់។

> «ទាំងនេះមិនមែនជាពាក្យរបស់បងស្រី វ៉ៃត៍ទេ ប៉ុន្តែជាពាក្យរបស់ព្រះអម្ចាស់
> ហើយអ្នកនាំសាររបស់ទ្រង់បានប្រគល់វាមកឲ្យខ្ញុំ
> ដើម្បីឲ្យខ្ញុំប្រគល់វាទៅកាន់អ្នករាល់គ្នា។ ព្រះជាម្ចាស់អំពាវនាវដល់អ្នករាល់គ្នា
> ឲ្យឈប់ធ្វើការផ្ទុយនឹងព្រះហឫទ័យរបស់ទ្រង់តទៅទៀត។
> មានសេចក្ដីបង្រៀនជាច្រើនត្រូវបានផ្ដល់អំពីមនុស្សដែលអះអាងថាជាគ្រីស្ទបរិស័ទ
> ខណៈដែលពួកគេកំពុងបង្ហាញលក្ខណៈសម្បត្តិរបស់សាតាំង
> ដោយប្រឆាំងនឹងការរីកចម្រើននៃសេចក្ដីពិត ក្នុងវិញ្ញាណ ពាក្យសម្ដី
> និងការប្រព្រឹត្ត ហើយពិតប្រាកដណាស់
> ពួកគេកំពុងដើរតាមផ្លូវដែលសាតាំងកំពុងនាំពួកគេទៅ។
> ក្នុងភាពរឹងរូសនៃចិត្តរបស់ពួកគេ ពួកគេហានចាប់យកអំណាចមួយ
> ដែលមិនមែនជាកម្មសិទ្ធិរបស់ពួកគេដោយរបៀបណាមួយឡើយ
> ហើយដែលពួកគេមិនគួរប្រើប្រាស់ទេ។ ព្រះគ្រូដ៏អស្ចារ្យមានព្រះបន្ទូលថា
> «ខ្ញុំនឹងបំផ្លាញ បំផ្លាញ បំផ្លាញ»។ មនុស្សនៅ Battle Creek និយាយថា
> «ព្រះវិហាររបស់ព្រះអម្ចាស់ ព្រះវិហាររបស់ព្រះអម្ចាស់ គឺជាយើង»
> ប៉ុន្តែពួកគេកំពុងប្រើភ្លើងសាមញ្ញ។
> ចិត្តរបស់ពួកគេមិនត្រូវបានធ្វើឲ្យទន់ភ្លន់
> និងចុះចូលដោយព្រះគុណរបស់ព្រះជាម្ចាស់ឡើយ»។ Manuscript Releases, volume 13, 222.

> «ភាពអត់ធ្មត់របស់ព្រះមានគោលបំណងមួយ ប៉ុន្តែអ្នករាល់គ្នាកំពុងបំផ្លាញវា។
> ទ្រង់កំពុងអនុញ្ញាតឲ្យស្ថានភាពមួយកើតមានឡើង
> ដែលអ្នករាល់គ្នាចង់យើញថាត្រូវបានទប់ស្កាត់នៅពេលក្រោយ

ប៉ុន្តែពេលនោះវានឹងយឺតពេកហើយ។
ព្រះបានបញ្ជាអេលីយ៉ាឲ្យចាក់ប្រេងតាំងហាសាអែល ជាស្តេចលើស៊ីរី
ដើម្បីឲ្យគាត់ក្លាយជារំពាត់វាយប្រហារដល់អ៊ីស្រាអែល ដែលថ្វាយបង្គំរូបព្រះ។
តើអ្នកណាអាចដឹងថា ព្រះនឹងមិនប្រគល់អ្នករាល់គ្នាទៅឲ្យការបោកបញ្ឆោតដែលអ្នករាល់គ្នាស្រឡាញ់ឬ? តើអ្នកណាអាចដឹងថា អ្នកអធិប្បាយដែលស្មោះត្រង់មាំមួន និងពិតប្រាកដទាំងនោះ ប្រហែលជាជំនាន់ចុងក្រោយដែលនឹងប្រកាសដំណឹងល្អនៃសេចក្ដីសុខសាន្តដល់ក្រុមជំនុំរបស់យើងដែលគ្មានការដឹងគុណឬ? ប្រហែលជាអ្នកបំផ្លាញទាំងឡាយកំពុងត្រូវបានបណ្ដុះបណ្ដាលរួចហើយក្រោមដៃរបស់សាតាំង
ហើយគ្រាន់តែរង់ចាំការចាកចេញរបស់អ្នកកាន់ទង់ជ័យមួយចំនួនទៀត
ដើម្បីមកជំនួសកន្លែងរបស់ពួកគេ ហើយដោយសំឡេងរបស់ហោរាក្លែងក្លាយ
ស្រែកថា “សុខសាន្ត សុខសាន្ត”
នៅពេលដែលព្រះអម្ចាស់មិនបានមានព្រះបន្ទូលអំពីសុខសាន្តឡើយ។
ខ្ញុំកម្រយំប៉ុន្មានណាស់
ប៉ុន្តែឥឡូវនេះខ្ញុំឃើញថាភ្នែករបស់ខ្ញុំស្រអាប់ដោយទឹកភ្នែក;
ទឹកភ្នែកទាំងនោះកំពុងធ្លាក់លើក្រដាសរបស់ខ្ញុំ ខណៈដែលខ្ញុំកំពុងសរសេរ។
ប្រហែលជាមិនយូរប៉ុន្មាន
ការព្យាករណ៍ទាំងអស់នៅក្នុងចំណោមយើងនឹងត្រូវដល់ទីបញ្ចប់
ហើយសំឡេងដែលបានកម្រើកប្រជាជន
អាចនឹងលែងរំខានដំណេកខាងសាច់ឈាមរបស់ពួកគេទៀតហើយ។»

«នៅពេលដែលព្រះជាម្ចាស់នឹងធ្វើកិច្ចការចម្លែករបស់ទ្រង់នៅលើផែនដី
នៅពេលដែលដៃបរិសុទ្ធលែងលើងផ្ទុកហិបសញ្ញាទៀតហើយ
វេទនានឹងមកលើប្រជាជន។ ឱ សូមឲ្យអ្នកបានដឹង សូម្បីតែអ្នកផ្ទាល់
ក្នុងថ្ងៃរបស់អ្នកនេះ
នូវសេចក្ដីទាំងឡាយដែលជារបស់សេចក្ដីសុខសាន្តរបស់អ្នក! ឱ
សូមឲ្យប្រជាជនរបស់យើង ដូចជាក្រុងនីនីវេ
បានប្រែចិត្តដោយអស់ពីកម្លាំងទាំងមូល ហើយជឿដោយអស់ពីចិត្តទាំងស្រុង
ដើម្បីឲ្យព្រះជាម្ចាស់បង្វែរសេចក្ដីកំហឹងដ៏ខ្លាំងក្លារបស់ទ្រង់ចេញពីពួកគេ»។
Testimonies, volume 5, 77.

«ប្រសិនបើអ្នកបណ្ដោយឲ្យមានភាពរឹងរូសក្នុងចិត្ត
ហើយដោយសេចក្ដីអួតអាង និងសេចក្ដីសុចរិតដោយខ្លួនឯង
មិនព្រមសារភាពកំហុសរបស់ខ្លួនទេ
នោះអ្នកនឹងត្រូវទុកឲ្យស្ថិតនៅក្រោមការល្បួងរបស់សាតាំង។ ប្រសិនបើពេលដែលព្រះអម្ចាស់បើកបង្ហាញកំហុសរបស់អ្នក អ្នកមិនប្រែចិត្ត
ឬមិនសារភាពទេ ការគ្រប់គ្រងដោយព្រះហឫទ័យរបស់ទ្រង់នឹងនាំអ្នកឆ្លងកាត់ដីដដែលនោះម្ដងហើយម្ដងទៀត។
អ្នកនឹងត្រូវទុកឲ្យប្រព្រឹត្តកំហុសដែលមានលក្ខណៈស្រដៀងគ្នា
អ្នកនឹងបន្តខ្វះប្រាជ្ញា ហើយនឹងហៅអំពើបាបថាជាសេចក្ដីសុចរិត
ហើយហៅសេចក្ដីសុចរិតថាជាអំពើបាប។ បណ្ដាការបោកបញ្ឆោតជាច្រើនដែលនឹងមានឥទ្ធិពលក្នុងថ្ងៃចុងក្រោយទាំងនេះ នឹងព័ទ្ធជុំវិញអ្នក
ហើយអ្នកនឹងផ្លាស់ប្ដូរមេដឹកនាំ ដោយមិនដឹងថាខ្លួនបានធ្វើដូច្នោះឡើយ»។
Review and Herald, December 16, 1890.